

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομή ἢ εἰς προπληρω-
τέα ὑποχρεωτική:

Ἐνησία ἐν Κύπῳ Σελ. 10
Ἐξέμνητος > 5
Ἐνησία ἐν τῷ ἑξωτερικῷ > 12
Ἐξέμνητος > 7

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολὲς τῇ Διευθύνσει.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34

Τιμὴ ἐκαστοῦ φύλλου πρ. 2.

Υπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣΗ ΠΤΩΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ

Νάχεν δοτῆσαι δ' οὐρανός, νάχεν κατ' ἡ ὥρα,
Ἡλίου, σελήνης, μηδαμῶς νὰ μ' εἶχαν ἀνατελλεῖ,
Καὶ τέτοια μέγα μελαινὴ νὰ μ' εἶχε ἔξημερώσει
Εἰς τοῦ Μαῖου τοῦ μηνὸς σιὸς εἰκοσι ἑννέα,
Τρίτην ἡμέραν δολερὴν, ποῦ αὐθιγνέυσεν ὁ Ἄρης,
Ἡ φούσταις τῆς: Ἀνατολῆς ἐπήρασι τὴν Πόλιν
Ἡ σφοδρὰ μέγαν, ὧ συμφορὰ μεγάλην,
Ἐκείν' ἡμέρα σκοτεινὴ, σκοταροκαυμένη,
Τῆς Τρίτης τῆς ἀσβολοῦρης, τῆς μαυρογελασμένης,
Τῆς θεοκαρβουνόκαυτης, πουμπαρδοχαλασμένης.
Δοιοὶ μὴ δυνάμειον τὸν βασιλεῖα, αὐθιγνέυσεν
Διατὶ δλον τὸ πτασίμιον ἦτον εἰς τοὺς οὐρανούς
Κ' εἰς τοὺς αὐθιγνέυσεν τῆς Φραγκίας, δοιοὶ νὰ βοηθήσουν
Τὴν Πόλιν τὴν θεοκτίστην νὰ τὴν ἀποκρατήσουν,
Οὐδὲν εἰσέσχω τὸ πᾶν, οὐδὲ τὸ εἰς τὸ λέξω,
Οἱ Χριστιανοὶ δὲ χριστιανούς νάιναι τόση κατὰ
Νὰ σφάζονται ἀλλήλους τῶν καὶ νὰ μὴδὲν λυποῦνται,
Νὰ χύνουσι τὰ αἵματα ὁμοῦ ἑνὸς καὶ ἄλλου.
Καὶ νὰ τὸ δέχεται ἡ γῆ καθ' ἡμέρα νὰ πῖνῃ.
Ὡ μέγα κρίμα κ' ἄδικον, καὶ μαυρομένη μοῖρα!
Θεὸ μου, διὰ τὴν δόξαν σου, βάλλε τὸν εἰς ἀγάπην
Φραγγέλους καὶ Ἀγγλέζους, Σπανίλους καὶ Ἀλβανούς,
Πᾶς ἀφεντα πᾶς ἀρχὴ τῆς Ἀσείας τὸ μέρη
Νὰ δμοιοῦνται ἐμπιστὰ νὰ πᾶν κατὰ τὸ ἔθνη,
Τὴν Πόλιν τῶν Χριστιανῶν, Λατίνων καὶ Ρωμῶν
Νὰ πάρουν ἀπ' τὰ χεῖρα τῶν, νὰ κόψουν ἐπαρσὶν τῶν.

Ἡ Πόλις ἦτον τὸ σπαθί, ἡ Πόλις τὸ κοντάρι,
Ἡ Πόλις ἦτον τὸ κλεῖδι τῆς Ρωμανίας δλης,

Τοῦ Ρωδίου σιχουργοῦ Γεωργίου
ἡ ἀπέρριτος καὶ ἀφελὴς Μοῦσα
παριλάγῃ καὶ κατὰδυνος θορνεῖ ἀ-
πὶ τῶν καπνίζοντων ἱερῶν τῆς
περιδόξου καὶ τῶς περιλάμπρου
Βασιλευσούσης διερμηνεύουσα τὸ κα-
ταλὰδὸν πένθος τῶν νεώτερον Ἑλ-
ληνισμὸν καὶ τὴν ψυχικὴν ὀδύνην
δυσκουσάν δι' ἑλοῦ τοῦ δουλωθέν-
τος Γένους.

Τὸ Ἑλληνικὸν βυζαντιανὸν κρά-
τος εἶχε πράγματι καταλυθῇ πρὸ
τῆς ἁλώσεως τῆς πρωτεύουσας αὐ-
τοῦ, παριστάμεν μόνον ἐντὸς τῶν
τοιχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
Ἀπῶσα ἡ Μ. Ἀσία, αἱ πλείετα
τῶν νήσων καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν
Ἐπαρχιῶν αὐτοῦ μετὰ τῆς κυρίως
Ἑλλάδος ἐγένοντο λαῖα τῶν φανα-
τικῶν καὶ αἰμοχαρῶν ὀρθῶν τοῦ
Ισλαμισμοῦ, καὶ ἡ ἡμιόλητος ἐπλα-
τάγῃς νικηφόρος ἀπὸ τοῦ Ἰσλαμ
μέχρι Ταινάρου καὶ ἡπειλὰ τὴν
Ἐσπερίαν Εὐρώπην. Οὐδεὶς ὅμως
εἶτι ἐθρήνησεν οὐδὲ συνέθηκεν ἱερα-
μιάδας ἀπελπισμοῦ καὶ οὐδὲν
ἀφῶσεν ἡ ἀετοφόρος σημαία τῆς βυ-
ζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ἐκυμαί-
ναι ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῶν ἐν-
δόξων τειχῶν ὑπερήφανος κατοπτρι-
ζομένη εἰς τὰ γαλανά τοῦ Κερατείου
ὕδατος.

Ἀπὸ τῆς Πόλεως ἐκείνης ἐπὶ
δέκα ἑλοῦς αἰῶνας ἐξώρουν ἀγέ-
ρωχοι στρατιαὶ καὶ ἐξέπλεον ὑπερή-
φανοι στόλοι ἀφροντες νίκας περιπα-
νέας καὶ ἐγείροντες οὐρανομήνην τρέ-
πια κατὰ τῶν πολεμίων τοῦ χρι-
στιανισμοῦ καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἐπὶ τῶν τειχῶν

ἐκείνων ἐθραύσθησαν τριακοντάκις
γαῖραι στόλοι καὶ στρατοὶ βαρβάρων
ἐπιδρομῶν δεικαδαιμόνα ἐμπνέοντα ἐ-
φεξῆς τρέμον εἰς τοὺς πολεμίους. Οἱ
Σουλτανοὶ Βαγιαζήτ καὶ Μουράτ ἀ-
καλύτοι σχεδὸν ἐξέτειναν τὰς ἐκ-
στρατείας καὶ τὰς κατακτιήσεις αὐτῶν
ἀνὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐπαρχίας τοῦ Βυ-
ζαντιανοῦ κράτους καὶ συνεκρότου
κρατερὰς μάχας πρὸς Οὐγγρους καὶ
Σλάβους καὶ Ἀλβανούς καὶ οἱ στρα-
τιγοὶ αὐτῶν ἐπέδραμον τὴν κυρίως
Ἑλλάδα νικηφόροι, ἀλλ' ἡ ὑπέρ-
οπλος δύναμις καὶ ἡ ἀκάθαρτος ὁρ-
μὴ καὶ ἡ στρατηγικὴ δεινότης
αὐτῶν ἐθραύσθη πρὸ τῶν ἀγερῶν καὶ
καὶ ἀπορρίχθησαν τειχῶν,

Ἐδῆσαν ν' ἀναλάβῃ τὴν ἡγεμο-
νίαν τῶν Τούρκων ὁ υἱὸς τοῦ Μου-
ράτ Μωάμεθ Β' παράδοξον κρᾶμα
πνευματικῶν καὶ ἡθικῶν ἀντιθέσε-
ων. Τοῦρκος ἐκ πατρὸς καὶ ἐκ χρι-
στιανῆς δούλης μητρὸς συνήνουν ἐν
ἑαυτῷ τὰ ἀγρία ἐνστικτὰ τῆς φύλης
τοῦ μετὰ μεγαλουργίας καὶ μεγα-
λοφύας ἀλλοτρίας ὅπως πρὸς αὐτὴν.

Τύραννος αἰμοδιψὴς (χορνακὴρ)
ἀδιαφορῶν πρὸς τῆς σφαγῆς ἀνθρώ-
πων καὶ τερπόμενος ὑπὸ τῆς ἀν-
θρωπίνης ὀδύνης αἵφνης μεταπί-
πτων ἀπὸ τῆς σφαγῆς καὶ τῶν βα-
σάνων εἰς τὸν φιλελευθέρωτον οἰ-
κτον καὶ τὸν ἕλεον πρὸς τὰ θύμα-
τά του.

Ἀντιθέτως ὅπως πρὸς τὴν τουρ-
κικὴν φύσιν καὶ τὴν μοιρολατρεῖαν
τοῦ ἱσλαμ ἐπεδείκνυτο μέγα διάφο-
ρον πρὸς τὰ ἑλληνικὰ φιλοσοφικά καὶ
θεολογικά, καὶ πρὸς τὰς ἐπιστήμας
καὶ τὰς τέχνας, ὥστε νὰ θεωρηθῇ

ὡς ἀθεοστῆς, μὴ πιστεύων εἰς τὴν
ἰδίαν θρησκείαν καὶ μελετῶν νὰ ἀ-
σπασθῇ τὴν χριστιανικὴν.

Ἡ διττὴ αὕτη καὶ ἐκ διαμέτρου
διόσταμένη ψυχικὴ διάθεσις ἦτις κα-
τεδίηλυν τὴν διττὴν καὶ ἐξ ἀντιθέ-
των φύσεων καταγωγὴν του, ἐπε-
στέφοντο ὑπὸ μεγαλοφυΐας καὶ δρα-
στικότητος ἀναδεικνυσούσης αὐτὸν
μέγαν ἡγεμόνα καὶ μέγαν στρατη-
γόν.

Διεφλέγετο ὑπὸ τοῦ σφοδροῦ
ζήλου ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἀλωσιν
τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἥς ἡ-
στούχησαν ὁ Βαγιαζήτ καὶ ὁ Μουράτ
καὶ πρὸς τοῦτο συνήνωσαν καὶ ἐνέ-
τεινε πάσας τὰς σκέψεις καὶ τὰς
ἀνεργείας του. Κρυφίους καὶ ἐχέ-
μυθος εἰς ἄκρον, θὰ ἀπέσπα πᾶσαν
τρίχα τοῦ πώγωνός του καὶ θὰ ἀ-
πέβαλλεν αὐτὴν, ὡς εἰπεῖ ποτε ἑρω-
τηθεὶς περὶ τῶν σχεδίων του, ἐὰν
ἀνεκάλυπτεν εἰτι ἐγίνωσκεν αὕτη
καὶ ἐλάχιστα περὶ τῶν πράξεων καὶ
τῶν διαλογισμῶν του. Ἀβυσσὸς νυκτὸς
καὶ ἡμέρας, ἐν οὐγῇ καὶ μυστικότη-
τι ἐπετῆρει προσωπικῶς τὰς πολε-
μικὰς παρασκευὰς τοῦ καὶ προσέδιδεν
εἰς αὐτὰς τάχος ἀπῆες εἰς ἀνατο-
λίτην. Ἀξίωμα εἶχεν εἰτι ἐν πολέμῳ
μυστικότης καὶ ταχύτης εἶνε τὰ κύ-
ρια στοιχεῖα τῆς νίκης. Ἀπειρος
ἦτο ἡ φιλοδοξία του. Ἐμελέτα νὰ
ἐκστρατεύσῃ κατὰ τῆς Νεαπολεως,
ὡνευροπόλει ἐκστρατεῖαν κατὰ τῆς
παλαιᾶς Ρώμης, καὶ τέρμα τῶν
ἐκστρατειῶν του θιθεῖται τὴν κατὰ-
κτισην τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀλωσις τῆς Πόλεως θὰ ἀπε-
τέλει τὴν λαμπροτάτην ἀρχὴν τῆς
πραγματικῆς ἐκστρατείας τῶν ἀραβικῶν ὀ-
νηροπολήσεων τοῦ καὶ πρὸς ταύτην
ἐνέτεινε πάσας τὰς σκέψεις του
πᾶσαν τὴν δραστηριότητά του, ἀπε-
ρρίπτοντος καὶ ἀδίστακτος.

Ἡ Κωνσταντινούπολις τεταπει-
νωμένη καὶ παρὰ πάντων ἱγκατα-
λαλειμένη, μετ' ἀγωνιώδους τοῦ
Αὐτοκρατορικοῦ Κωνσταντινίου ΙΑ'
προσπαθείας μόλις συγκεντρώσασα
φρουρὰν πεντακισχιλίων Ἑλλήνων
καὶ διαχιλίων Ἑνετῶν καὶ Γενου-
ατῶν ὥφειλε μόνον ἐπὶ τῶν τειχῶν
αὐτῆς στηριζομένη νὰ ἀποκρούσῃ
τὰς ἐφόδους εἰκοσιπεντακισχιλίων
στρατῶν μαυνομένων ὑπὸ φανατισμοῦ
καὶ διψῶντας λείαν καὶ λάφυρα, δι-
δγγομένου δὲ ὑπὸ τῶν δαιμο-
νίου στρατηγῶν.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως ἡραιωμένος καὶ μόλις εἰς
50,000 συμποσούμενος, ἀπέλεμος
καὶ ἀποτεθαρρημένος, τὴν σωτηρίαν
τοῦ προσδοκῶν οὐχὶ ἀπὸ τῆς θρη-
σκείας τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ
τοῦ ἡρωϊσμοῦ, ἀλλ' ἀπὸ θαύματος
μόνον, οὐδεμίαν ἡδύνατο νὰ προτάξῃ
ἀμυνὰν ἀποτελεσματικὴν.

Ἡ Πόλις ἄρα ἔδει ἀφαικτικῶς νὰ
πέσῃ, ἀλλ' ἔδει νὰ πέσῃ ἀξίως τοῦ
ἱστορικοῦ μεγαλείου αὐτῆς ἀνευ
συνθήκης καὶ παραδόσεως μετ' ἐξί-
μου αἰμοσταγῆς ἀνὰ χεῖρας καταναγασμέ-
νῃ ἐν τῇ ὥρῃ τῆς δουλείας ὑπὸ
τὸν φροστοεφάνου τοῦ μαρτυρίου
καὶ τοῦ ἡρωϊσμοῦ ὑπὲρ τῆς χρι-
στιανικῆς πίστεως καὶ τοῦ Ἑλλη-
νοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἀθάνατος φρουρὰ ὑπὸ τὴν ἡγε-
σίαν ἀξίου κατὰ πάντα ἡγεμόνος
αὐτῆς ἦρθη εἰς τὸ ὄψος τοῦ ἀνδρ-
ῶν καὶ ὑψηλοῦ προορισμοῦ τῆς.
Μὴ ἐλπίδουσα εἰς τὴν πολεμικὴν
νίκην ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ αυτοκράτο-
ρος εἰτι ὥφειλε ν' ἀποθάνῃ μετὰ τῶν
ἐπλῶν ἀνὰ χεῖρας ἐπισφαγίζουσα
διὰ τοῦ τιμίου αἵματος, αὐτῆς ὑπερ-
χλιετῇ ἐνδοξον ἱστορίαν καὶ ἀφθι-
τον ἐγείρουσα τρόπαιον ὁπίστου καὶ
εὐγενεστάτου ἡρωϊσμοῦ.

Κατὰ τοῦ διφυοῦς ἐξ Ἀσίας ἐπι-
δρομῆας, δαιμονιῶντος καὶ οἰστρη-
λάτου πολεμιστοῦ, ἀντιτίθεται ἀρι-
πρεπῆς, ὡς ἀντιπρόσωπος μακρῶς
καὶ ἐνδοξοτάτης διαδοχῆς αυτοκρα-
τόρων, οἱ αἱ εἰς ἀλάμπρυναν τὴν ἱστο-
ρίαν τῆς ἀνθρωπότητος ἐπὶ χίλια
ἔτη νικηφόρος ἀγωνιζόμενος
ὑπὲρ τῶν ἐπιγείων καὶ οὐρανίων ἰ-
δεωδῶν τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ
καὶ τῆς θεοτάτης πίστεως περιλ-
πος μέχρι θανάτου, ὡς ἐν τῇ ὥρῃ
τῶν εἰλαίων ὁ Θεάνθρωπος, πρὸ τοῦ
τρομεροῦ ποτήριου φρικτοῦ μαρτυρί-
ου ἀποφασιστικῶς καὶ ἀκλόνητος
πρὸ τοῦ ἐσχάτου κινδύνου, ἐν πᾶ-
σι δυνάμει πειρατὰς οὐχὶ ν' ἀπομα-
κρύνῃ ἀλλὰ νὰ λαμπρύνῃ ἀναδει-
κνόμενος ἐν αὐτῇ παντελῶς ἄξιος
μὲν τοῦ διεφθόρου καὶ λαμπροῦ πα-
ρελθόντος, καταλείπων δὲ μετὰ τῆς
πνοῆς τοῦ αἵζωνος καὶ ἀκλόνητος
τὸ πληροῦν αὐτὸν ἰθύνον πνεῦμα,
ἐπερ θ' ἀνεξωσῶνται τὰς ἐπιδοσάσας
γενεὰς καὶ θὰ ἐπατέλει τὴν ἐθνικὴν
ἀνάστασιν ἐκ τῶν ἀφανῶν ἀλλ' ἐν-
δόξων καὶ ἡγιασμένων τάφων ἑαυ-
τοῦ καὶ τῶν συναγωνιστῶν του.

Ἡ ἄγρια λῦσσα καὶ ὁ θηριώ-
δης ἀλαλητὴς ἐξέθεν ἐφορμῶν κα-
τὰ τῶν ὑπερηφάνων τειχῶν τῆς ἐν-
δόξου Πόλεως, ἵνα πνίξωσιν ἐν τῇ
αἵματι εἰτι ὑψηλὸν, εὐγενὲς καὶ ὡ-
ραῖον παρ' ἡγᾶνεν ἡ πεπολιτισμένη
ἀνθρωπότης διὰ τῶν αἰώνων, καὶ
τὰς ἀγρίας ἐφόδους νικηφόρος ἀ-
ποκρούσας οἱ ἐθάρμητοι ἀλλ' ἀθά-
νατοι ἀγωνιστοὶ καὶ ἀμόνητοι τοῦ
ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ καὶ τῆς πί-
στεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπαναλαμβάνεται παρὰ τὰ γα-
λανά ὅματα τοῦ Βοσπόρου ἡ ἀπὸ
τῆς ὑμνομενίας ἀρξομένη καὶ μὴ
δέποτε παυσαμένη διευρύνουσα με-
ταξὺ νακοῦ καὶ ἀγαθοῦ, σκότους
καὶ φωτός, ζωῆς καὶ θανάτου, στα-
σιμότητος καὶ πρὸς τοῦ, βαρβαρότη-
τος καὶ πολιτισμοῦ, ψεύδους καὶ
ἀληθείας καὶ πᾶσαν τὴν ἀντιθέσιν
ἐν τε τοῦ ὀπίκῳ καὶ τῇ ἡθικῇ κόσμῳ.

Ὁ εὐγενὴς καὶ διεφθόρος, οὗτος
ἀγὼν ἔλαχεν ἐξαιρετικῶς εἰς τὴν Ἑλ-
ληνικὴν φυλὴν ἥτις ἀνεδείχθη ὁ
πρῶτος ἱεροφάντης τοῦ πολιτισμοῦ
καὶ τῆς πρὸς τοῦ ἀνθρωπότη-
τος καὶ ἐτάχθη ὑπὸ τῆς θείας προ-
νοίας ἀκλόνητος καὶ ἀπτόνητος φρου-
ρὸς καὶ ἀμύντωρ αὐτοῦ.

Διὰ ταῦτα νινῶν ἡ ἡττώμενος ὁ
Ἑλληνισμὸς ἐν τῇ αἰωνίῃ καὶ ἀ-
τέρμονι τοῦτῳ ἀγῶνι ἐνίκα, πῖπται,
ἀλλ' οὐδέποτε θνήσκει, καὶ ἐκ τῆς
πτώσεως ἀνεγείρεται λαμπρότερος
καὶ ρωμαλέοτερος, ἵνα ἐπαναλάβῃ
τὸν ἐνδοξον δόλιχον θαρσοφῶν καὶ
φωτίζων τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐπεσον ἐν τέλει ἡ Πόλις ἥτις δ-
πῆρσαν ἐπὶ χίλια ἔτη ἡ ἐστία τοῦ
ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, ὁ μέγας να-
δὲς τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ὁ
πνευματικὸς ἥλιος τῶν αἰώνων, ἡ
κρηπίς τοῦ ἀνάντα ἑλληνικοῦ πνευ-
ματος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Τυφλοὶ ὑπὸ λύσεως καὶ μανίας οἱ
ἀγριοὶ νικηταὶ φονεῦσαι τὸν αυτο-
κράτορα ἐν ἀγνοίᾳ τῶν, διότι δὲν
ἡδύναντο νὰ διακρίνωσιν ἐν αὐτῷ
τὸ διέκρονον ἡθικὸν μεγαλεῖον, ἐπερ
περιέβαλλεν αὐτὸν δι' οὐρανίας βα-
σιλικῆς πορφύρας, σφάζουσι καὶ
πυρπολοῦσι τὰ σώματα καὶ τοὺς
οἴκους, ἀγροῦσι καὶ φέρουσι τὰ πάν-
τα, διαφύγει ὅμως αὐτοὺς μέσφ τῶν
οὐρανομήνων φλογῶν καὶ τοῦ συν-
νεφώδους καπνοῦ τοῦ ἀθάνατον ἑλ-
ληνικὸν πνεῦμα ἐπερ οὐδέποτε ἡδυ-
νήθησαν νὰ συλλαβῶσι καὶ δεσμεύ-
σωσιν οἱ βάρβαροι καὶ ἀγριοὶ ἐπιδρο-
μῆς τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν διὰ πάν-
των τῶν αἰώνων, ὡς δὲν ἡδυνήθη-
σαν οἱ Ἄνθρωποι καὶ Καῖάφαι μετὰ
τῆς σπαίρας αὐτῶν νὰ κρατήσωσιν
ἐν τῇ τάφῳ τὸν δημιουργὸν τῆς ζω-
ῆς, τὸν Δόγον τοῦ Θεοῦ.

Ἀπολοφύρεται καὶ θορνεῖ ὁ ἀ-
φελὴς Ρωδὸς Γεωργίλας τὴν ἀλω-
σιν τῆς Πόλεως καὶ ἀπαρηγόρητος
καὶ ἀπελπισ ἐπικαλεῖται τὸν Φεάγ-
κων τὴν βοήθειαν καὶ τὴν ἀρωγὴν.
Ὁ Γεωργίλας δὲν ἡσθάνθη τὴν ἐν-
θεον μανίαν, ἦν ἐμβάλλει ὁ ἀλη-
θὲς ποιητικὸς ὁστρος εἰς τὰς με-
γάλας ποιητικὰς ψυχὰς καὶ ὡς κοι-
νὸς θνητὸς κλαίει καὶ θορνεῖ περι-
αλγῆς καὶ κατὰδυνος.

Ὁ ποιητὴς ὅμως τοῦ θρήνου
τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ ψυ-
χικοῦ ἀλγους ἀλλὰ καὶ ὑπερηφάνι-
ας ἀτενίζει τὴν πτώσιν τῆς Πόλεως,
θορνεῖ καὶ ἀπολοφύρεται ἀλλὰ καὶ
ἐνθεοῖται καὶ παραγορεύει καὶ τὴν
ἐθνικὴν ψυχὴν ἐν ἑαυτῷ συγκεν-
τρῶν μετὰ πίστεως ἀποκαλυπτικῆς
προλέγει τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς καὶ
ἀποθάνειαι τσοῦτον θάρρος ὥστε
τὴν κλαίουσιν πολιοῦχον Παναγίαν
τὴν Ὁδηγήτριαν νὰ παρηγορή.

Πέποιθε τὸ ἔθνος ἐπὶ τὴν ἀθα-
νασίαν ἑαυτοῦ καὶ ἀδυνατεῖ νὰ πι-
στεύσῃ εἰτι ὁ ἐκπρόσωπος αὐτοῦ Βα-
σιλεὺς ἀπέθανεν· ὅχι! εἶνε ἀνίκατος
ὁ θάνατος νὰ φθέρῃ τοιαύτας ὑπερ-
φυσικὰς δυνάμεις τῆς Πόλεως τοῦ Ρω-
μανοῦ ὁ ἀθάνατος ἦρως καὶ μάρτυς
ζῇ ὡς μαρμαρωμένος Βασιλεὺς
καὶ ὁ λειτουργὸς τῆς ἐσχάτης ἱε-
ρουργίας ἐν τῇ Ἀγίᾳ Σοφίᾳ ἀφα-
νῆς που καὶ ἀπολελιθώμενος δὲν ἐ-
ναπέθηκεν ἐπὶ ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τρα-
πέζης τοῦ ἁγίου ποτήριον· εἰς οὗ ἐκοι-
νήνησεν ὁ ἀθάνατος Βασιλεὺς.

Ἀμφότεροὶ ἀναμένοντες τὴν ἀνά-
στασιν αὐτῶν ἦν θὰ συντελεσθῇ τὸ ἀ-
ποπτόν Ἑλλήνων πνεῦμα ἵνα φωτίσῃ
τὴν σκοτάζουσαν ἐσπερίαν καὶ τὴν ἀν-
θρωπότητα. Ὁ μέγας εἰς τὴν Ἀγίαν
τοῦ Θεοῦ Σοφίαν ναὸς ἀναμένει τὴν
ἐπ' ἀνόδον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Θεοῦ
Πνεύματος ἵνα ἀνταπατάσῃ τὰς εὐ-
ρεῖας πόδας τοῦ θέν θὰ ἐξορμήσῃ
πάλιν ὁ μαρμαρωμένος Βασιλεὺς
μετὰ φλογόδολον ρομφαίας ἐνῶν, ὁ
μαρμαρωμένος τοῦ ὁπίστου λειτουργ-
γὸς θὰ προσκαλῇ ἐκ νέου τοὺς πισ-

τοὺς ἵνα προσέλθωσι μετὰ φόβου
Θεοῦ καὶ πίστεως.

Θ' ἀντηχήσωσι πάλιν οὗτο τὸν
παρρηθὲς ὅλον αὐτῆς οἱ θεοπίστοι
θοῦροι

Ἡ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τῷ νικητῇ
Ἡς λυρωθεῖσαι τῶν δεινῶν ἀνταρστή-
σαι

Ἡ δὲ οὐρανὸν τὸν λαὸν σου
Ἡ καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
Ἡ μὴ τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβαρὸν
ἱεροδράμονας

ἐνθ' ὁ δικέφαλος ἀετὶς ἐπὶ τῶν ἐ-
πάλξεων τῆς Βασιλευσούσης καὶ πᾶ-
σιν καταπτάς θὰ γέννηται ὁ ἀγρυπ-
νὸς φρουρὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ
καὶ πολιτισμοῦ ὡς τὸ πάλαι κατὰ
πίστης ἐπιδρομῆς ἀπ' Ἀνατολῶν
καὶ Δυσμῶν, ἀπὸ Βορρᾶ καὶ Νότου.

Η ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΙΣ
ΚΛΗΡΟΥ ΑΓΑΘΟΥ
ΚΑΙ
Η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΑΥΤΟΥ

Ὅσακις ἐπισκοποῦμεν τὰ τοῦ Ἱ.
κλήρου ἡμῶν ὁμοιοῦμεν πρὸς τὴν
ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς ἀλλήλους τὴν
ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ὅπως καταρτι-
σθῶσιν ἐνάρκτοι καὶ ἀγαθοὶ πρὸς τὴν
ἱερὰν διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ τοῦ συμποιοῦ, ὡς κυρίαν δὲ
αἰτίαν τῆς σημερινῆς καταστάσεως
τῶν προβάλλεται παρὰ πάντων σχε-
δὸν ἡ οικονομικὴ δυσπραγία ἐν ἣ δι-
ατελοῦσιν οὗτοι.

Ἡ αἰτία αὕτη κατὰ τὸ ἡμῶν
τοῦλάχιστον δὲν εἶναι ἀληθὴς, διότι
καίτοι κατὰ κανὸνα σχεδὸν εἰς τὸν
Ἱ. κλήρον κατατάσσονται πέννητες
καὶ ὄντες, μέγα μέρος αὐτοῦ διέγει
ἐπαρκεῖς καὶ οὐκ ὀλίγοι ἡγεμόνες
μαλιστα, καὶ τινες δύνανται νὰ θεω-
ρῶνται πλούσιοι ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἀ-
νατολίᾳ.

Ἡ κοινὴ ἀδιαφορία τῶν ἐκπαιδευ-
μένων χριστιανῶν παρ' ἡμῶν
πρὸς τὸ ἱερατικὸν ὄφειμα, ἐνθ' ὅτι
σεβόμεθα τοῦτο ἀνεξαρτήτως ὅπως τοῦ
φροντος, αὐτὸ αἰτίαν ἔχει τὴν ἀπὸ
τῆς ἐθνικῆς ἰδίας παλιγγενεσίας ὁρμήν
πρὸς ἐνδύτερα καὶ ἐπικερδῆ στάδια
καὶ τὴν σφοδρὴν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἱ.
κλήρου ἀνθρώπων ἀπόρριψιν, ἀέργων
καὶ ἀμαθῶν. Ἡ πνευματικὴ αὕτη
καταπτώσις τοῦ Ἱ. κλήρου συνεπηγά-
γετο καὶ τὴν μεῖωσιν τῆς τιμῆς καὶ
τοῦ σεβασμοῦ τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτὸν,
τόσον μάλλον ὅσον ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς
παλιγγενεσίας αἱ λαϊκαὶ τάξεις ἐκπα-
δεύονται καὶ καθίστανται πνευματικῶς
ἀνώτεροι τοῦ κατωτέρου τοῦλάχιστον
κλήρου. Ἐντεῦθεν πρὸς τὴν οικονομι-
κὴν ἀνάγκην προκύπτει καὶ ἑτέρα ἡ τῆς
ἐκπαιδεύσεως τοῦ κλήρου, ἵνα ἱστα-
ται οὗτος ἐπὶ ἐψηλοτέρῳ βαθμίδος ἢ
ἔπου καὶ τὸ πολὺ τοῦλάχιστον κοινόν.

Ἐντεῦθεν ἡ γενικὴ ἀξίωσις ὅπως
καταρτισθῇ κλήρος μαρμαρωμένος καὶ
πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτοῦ ἐξουδεθῇ τρό-
πος ἀξιοπρε

βουλευτικών οίκων οι παντοίοι θεσμοί. Αλλά ως η δημοκρατία υπήρξε ουσιαστικά οφειλόμενη εκ του πολιτισμού των θεοκρατικών, ούτως και ο Ι. κλήρος πολύ φοβούμενος ότι οδύσσεια θα προέκυπτε ηθικώς παρὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν πεπαιδευμένων μελῶν αὐτοῦ. Τὸ διδασκαλικὸν καὶ τὸ ιερατικὸν ἔργον ἀπαιτοῦντα μᾶλλον ἢ θύον· ἀρετὴν ἢ πνεύματος σφίγαν εὐδοκίμοις μόνον ἐπιδεικνύμενα παρὰ προσώπων ὑψηλοῦ ἡθικοῦ χαρακτήρος, διὲν ἀποβλέπουσι πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐμπειρογμένα ὑπὸ ἱερῶ ἐπίθου σπασμοῦ διὰ τὴν ὑψίστην καὶ ἱερωτάτην ἀποστολὴν αὐτῶν. Εἴτερο ποτε δὲ τὸ ἔθνος ἦμῶν οἴσμερον χεῖρ· ζεῖ τοιοῦτον διδασκαλικὸν καὶ ἱεράν.

Ἡ ἀπόκρισις πρὸς σύστασιν ταμείου Ἐκκλησιαστικοῦ ἵνα ἐπαρκῇ εἰς δόξαληκρον τὴν μισθοδοσίαν [τοῦ] ἱ. κλήρου θὰ ἴτω χίμαιρα, ὡς ἀπεδείχθη χίμαιρα καὶ ἡ ἐπαρκὴς μισθοδοσία τῶν διδασκάλων ἐν πλουσίοις χώραις—ὡς ἐν αὐτῇ τῇ Ἀμερικῇ [τοῦ] 9)10 σήμερον διενθύνονται ἐπὶ διδασκαλιστῶν, διότι οἱ διδασκαλοὶ ἐπιζητοῦντες σιδήρα ἐπιτερεῖν περιφρονῶσι τοὺς διδασκαλικούς μισθοὺς.

Ἐνεκα τοῦ ἀπαιτούμενου μεγάλου ἀριθμοῦ διδασκάλων, μάλιστα κατὰ τὰ νεώτερας διδακτικὰς μεθόδους, καὶ πολυαριθμῶν ἱερῶν οὐδὲς δημόσιος πλοῦτος θὰ ἐπὶ ἡμῶν εἰς μισθοδοσίαν ἀνδρῶν μεροφωμένων καὶ ἀξιοῦντων νὰ διαγάσῃ βίον οἰκονομικῶς ἀξιοπρεπῆ κατὰ τὰς ἐνστάσεις κοινωνικὰς ἀνάγκας. Ἀπαιτεῖται ἄρα καὶ γενναῖον ἥθος καὶ ἀγνή φιλοπατρία καὶ εὐκρινεὶς εὐσεβείας ἐμπνεόμενον ἵνα μεροφωμένοι ἄνδρες ἐπιθύνονται εἰς τὰ δύο κατ' ἐσχολὴν ὑψηλὰ ἀλλ' οἰκονομικῶς ἀγνοα διὰ τοὺς ἔργασις αὐτῶν ἔργα.

Ἡ ἱδρυμένη Ἐκκλησιαστικὴ ταμεῖον ἀπὸ πόρων Ἐκκλησιαστικῶν, ἐν οἷς περιλαμβάνονται καὶ αἱ μοναστηριακαὶ, θὰ ἡδύνατο νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὸν λαόν καὶ ἐφημερεύοντι κλήρῳ χορηγίαν τινα, χρησιμεύουσαν ὡς πρῶτον ἱερῶν πρὸς τὸ ἱερατικὸν στάδιον, ὅταν μάλιστα ἀδύνατον ὦσι οἱ ἐφημέριοι ὡς ἐγγαμοὶ—καὶ τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι δὲ ἀπαρτίτως—θὰ συμπεριλαμβάνεται δὲ τὰ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς ἐπαρκείαν ἀπὸ τῶν ἐκκοσίων εἰσφορῶν τῆς διακονουμένης κοινότητος ἢ ἐνορίας.

Ἐὰν ὀρθῶς ἀναλογιστῇ τις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφημερίων πρὸς τὰ μέλη ἐκείνης ἐνορίας καὶ κοινότητος, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὑπερπληθυσμὸς, αἱ κοινότητες καὶ ἐνορίαι θὰ ἡδύνατο νὰ διατηρῶν ἰσχυροῦς τοὺς οἰκείους ἐφημερίους, ὡς τοῦτο συμβαίνει καὶ σήμερον παρὰ πολλὰς κοινότητες. Ἡ οἰκονομικὴ εὐημερία τῶν ἐφημερίων ἐξήρτηται μάλιστα ἀπὸ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης ἃς θὰ ἐνέπνεον ὅσοι πρὸς τὰς οἰκείας κοινότητας καὶ ἐνορίας.

Οὕτω, οἱ ἐφημέριοι καὶ ἀπὸ ἡθους χριστιανικοῦ καὶ ἀπὸ συμφέροντος οἰκονομικοῦ θὰ διηκόνουν μετὰ ζήλου πάντοτε τὰς κοινότητας καὶ θὰ προήγον αὐτὰς εἰς εὐσεβίαν καὶ πᾶσαν χριστιανικὴν ἀρετὴν, ὡς ἀντάλλαγμα δὲ τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν θ' ἀπελάμβανον τὴν εὐσεβὴ γενναῖο-δωρίαν αὐτῶν.

Τὸ ἱερατικὸν ἄλλως τε ἔργον δὲν ἀποκλείει πᾶσαν ἄλλην βιοποριστικὴν ἐργασίαν. Ὁ ἱερεὺς δύναται νὰ ἐξασκῇ κατ' οἶκον ἐντιμον ἐπάγγελμα οὐτὶ παρὰ τὸν πολλὸν δ' ἔττον συγκροτούμενον πρὸς τὰ ἱερατικὰ ἔργα του· ἡ ἀγιογραφία, ἡ βιβλιοπλαστική, ἡ χρυσοποιία, ἡ πλεκτική, ἡ λατινική, ἡ βιβλιοδοξία, ἡ ἀνθοκομία, ἡ κηπουρικὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔργα θὰ παρέχον αὐτῷ τὴν οἰκονομικὴν εὐπορίαν καὶ τὴν μίμνησιν πρὸς ἐντιμον ἐργασίαν εἰς τοὺς νέους.

Ἐὰν ἡ ἀργία καθόλου εἴη μὴ ἐπαρκὴς κακία, διὰ τοὺς κληρικούς καὶ μάλιστα τοὺς μοναχούς ἀπερὶ αὐτὴ πηγὴ πλεονάζον ἀμαρτιῶν.

Ἀξιοπρεπείαν τοῦ τε ἀνθρώπου καὶ τοῦ λοιποῦ ἱ. κλήρου ἐν τῷ βίῳ πολλοὶ λαοὶ καὶ κληρικοί ὑπολαμβάνουσι τὴν ἐπιδεικτικὴν παράστασιν αὐτοῦ ἐν τῇ κοινότητι καὶ πρὸ τῶν ξένων μάλιστα, θεραπεύουσιν τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν ἑγωσμὸν. Τόσῳ μᾶλλον θλιβερά παρανόσεις ὅσῳ μᾶλλον ἀντίκειται πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Χριστιαν. Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀληθοῦς πνεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐν τῇ χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ αἱ τελεταὶ προσέβλουν τὴν βυζαντιανὴν καὶ ἀνατολικὴν καθόλου πολιτείαν καὶ πομπήν, ὃ δὲ ἱ. κλήρος ὁ ἀνώτερος μάλιστα, ἐνεδύθη τὴν ἱερατικὴν λαμπρότητα τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱεροκρατίας ἐπιταθείαν διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἐμβλημάτων τῆς βυζαντινῆς αυτοκρατορικῆς αἰλῆς, καταπλήττοντες καὶ θαμβῶντες τὸ ἑλκυστικὸν πνεῦμα δὲν ἐθαμβώθησαν, ὡς δὲν ἐθαμβώθησαν οἱ μεγάλοι στρατηγοὶ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῆς περικύβητος αὐτοῦ περιβολῆς ὁρμηθέντες νὰ προσκυνήσῃν αὐτὸν κατὰ τὸν τρόπον αἰσθητικόν. Ἡ ὀρθόδοξ. Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἀπεδέξατο μὲν τὰ ἱστορικὰ σύμβολα εἰς τοὺς ναοὺς αὐτῆς, ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν ἐπέβαλε πάντοτε τὴν χριστιανικὴν ἀπλότη-τα καὶ ταπεινοφροσύνην.

Ἀξιοπρεπεία δὲν ἐν τῷ ἱ. κλήρῳ δὲν εἶναι τὸ ὀλοοφρονεῖν καὶ σκελετῶν ὅσα μετὰ χιτωνίων λογύρων ἡ πορφύρων καὶ κομφῶν περιλαμῖναι καὶ αἰχμηρῶν στυβόντων ὑπερημάτων, οὐτε χρυσοφόρους ἱπποὺς ἔλκοντες πολυτελεῖς Φαειδωνίους, οὐτε μαγεῖον καὶ ἄλλων ὑπερημάτων ἐσμοὶ καὶ δειπνα λουκούσια. Ὁ συβαρισμὸς καὶ τοῦ Σαρδαναπέλου καὶ ἡθὴ ἀντικεινται δὲ καὶ κατὰ διδασκαλίαν αὐστηρῶς ὑπὸ τῆς χριστείας, τὸν πλοῦτον δὲ αὐτὴ θέλει μόνον πρὸς ἐβρουσίαν ἱερατικὴν καὶ τὰς ἐκτεταμένας τρεῖς πείρας ἵνα διατρέψῃ τοὺς ἐνδεεῖς καὶ πεινῶντας. Τὰ βαλάντια τῶν ἀρχιερέων πρέπει νὰ εἶναι πλήρη οὐχὶ πρὸς προσωπικὴν χρῆσιν ἀλλὰ πρὸς διηκνή καὶ διδασκαλίαν εὐπορίαν καὶ τὴν ἀξιοσύναν τούτῃ τῆς Ἐκκλησίας συμβολίζου τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπιγονάτιον. Ὁ ἱ. κλήρος δὲ κατὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀνθρώπου ἐπὶ ὅλῳ ὑποδείγμα πείρας ἔγκρατης, λιτότητος, ἀπλότητος καὶ εὐτελείας περὶ τὴν δαίαν καθόλου καὶ τὴν συμπεριφορὰν, ἐπιδεικνύμενος πάντοτε καὶ πανταχοῦ ἀφογόν τὸ ἥθος καὶ ἀνάσσει ἐργασίαν πάσης ἡθικῆς καὶ ἀρετῆς.

Ὅμως μόνον λαμπρύνεται ἀληθῶς ἡ Ἐκκλησία καὶ ἀντιπρὸς τὰς δοξάζεται ὁ ἱ. κλήρος αὐτῆς ὁ χριστιανικός δὲ κόσμος ἐμπνέεται τὰ ὑψίστα ἡθικά διδάγματα ἀπὸ τῆς τοῦ λόγου καὶ τοῦ παραδείγματος ἐν αὐτῇ. Ὅπως ἀναδείκνυται στρατευομένη καὶ θρησκειοῦσα ἡ Ἐκκλησία στρατιώτας καὶ σκαπανεῖς τοῦ ἐνθέου ἔργου αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἔχουσα ἄνδρας ἀφωσιωμένους ὁλοψύχως εἰς τὴν ὑπερφύλαξ ἀποστολὴν αὐτῆς.

Ἡ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛῃ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν Κων/πολεὶ Ρωσικῆς Πρεσβείας Πανοσιολογιώτατος Ἰωάννης, ἐξετάζει τὴν οἰκονομικὴν κατὰστασιν τῶν κατ' ἡμᾶς Ἐκκλησιῶν καὶ ἰδιαίτερα τῆς Κων/πολεως καὶ εὐτοὶ αὐτὴν ἀνέκθετο οὐχὶ ἱκανοποιητικὴν. Τούτο δὲ, διότι, ὡς παρατηρεῖ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ οἱ ναοὶ, καὶ αἱ σχολαὶ καὶ πάντα τὰ φιλοanthropικά καθιδρύματα, οὐκ νοσοκομεῖα, ὁρρανοτρόφεια κτλ. οὐ μόνον μὴ συντηροῦνται ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ μνηστὴρ βοήθειαν ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς λαμβάνουσας, συντηροῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν χριστιανῶν δι' ἐράνων καὶ εἰσφορῶν, ἡ τοιαύτη δ' αὐτῶν συντήρησις συνεπάγεται ἀναγκαιῶς καὶ τὸ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἑλλει-

πὲς τῶν ἀπολύτως ἐπαρκούντων πρὸς ἀποκαταστάσιν συντήρησιν πᾶσαν, καὶ τῶν δὲ δυνάμεων τῆς ἀνέχειας, ἐπιβεβαιωμένων ἄλλως τε διὰ φόβον ἐπαγῶν, καὶ τὸ Κράτος καταβληθέντων.

Ἀμφοτέρωθεν τοῦ Ἑλλήνα—λέγει μετὰ τὸν ἄλλον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης—δὲ εἰς τὴν ἑλληνοκρατικὴν αὐτῶν ὁρᾶν ὑποδύοντες ἑαυτοὺς ἑλληνοκρατικὸν χαρακτήρα, ὅτι ὡς πρῶτα συμπεριφέρονται θεωροῦσι τὰ συμπεριφέροντα τοῦ Ἑλλήνου καὶ ἐν δευτέρῃ μοίρᾳ ἐχέουσι τὰ συμπεριφέροντα τῆς Ὀρθόδοξης. Ὡς πρὸς τούτο ἐνδεόμενα νὰ παρατηρήσωμεν τὸ ἑξῆς: Δὲν δύναται τις ν' ἀρνήσθῃ μεμονωμένα περιστατικά, κατὰ τὰ παρατηρούμενα τοιαῦτα φαίνεται, κατὰ τὸν μάλιστα χρόνον τοσοῦτον ὥσθι καὶ τὸ ἑλλενικὸν καὶ φυλετικὸν αἰσθητικόν. Ἀλλὰ γενικῶς λεγόμενον τοῦτο εἶναι ἄδύνατον. Ἐπειτα δὲ, ἐὰν ὁ ἑλληνοκρατικός ὡς οὐσιαστικὸς στοιχεῖον τῆς ὀρθοδοξίας, περιλαμβανόμενος ἐν αὐτῇ τὸ πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων Πατέρων καὶ διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὡς συνδυαστικὸς καὶ ἐνωτικὸς κρίκος τῶν ἐσπερῶν ὀρθόδοξων, αὐστηρῶς τηρεῖται καὶ ἐμπειρῶς ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κληρικῶν, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὗτοι ἔχουσιν ἀναντίρρητον δικαίωμα καὶ δὴ καὶ καθήκον, ἐπιβεβαιώμενον ὑπὸ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀρχαίου Βυζαντίου, ἐν ᾧ ὁ ἑλληνοκρατικὸς ἔχρησεν ὡς πνευματικὸς καὶ στερεώτατος δεσμός μετὰ τῶν διαφόρων ἐσπερῶν καὶ διαφόρων χαρακτῆρος στοιχείων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κράτους. Μερικῶτερον ὡς πρὸς τὸν αὐτοῦ ὁρᾶν εἰς ἀξιοπρεπείαν τὴν ἐξῆς ἱστορικὸν γεγονός, ὅτι μόνον οἱ ὀρθόδοξοι σλαῶν (Σέρβοι, Βούλγαροι καὶ Μαυροβούνιοι) ἐτήρησαν τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ἀνεξαρτησίαν, οἱ δὲ μὴ ὀρθόδοξοι λαοὶ (οἱ Τότσοι, οἱ Πολωνοὶ, οἱ Χρῆστοι κτλ.) περὶ τὴν συγκοινωνίαν ἀντιπρὸς τὴν πολιτικὴν κατὰστασιν αὐτῶν, σήμερον ὑπάρχοντες ἐν πολιτικῇ δουλείᾳ. Τὸ γεγονός τοῦτο εἶναι λίαν χαρακτηριστικὸν καὶ διδασκαλικόν. Περὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἰωάννη λέγει: «Καὶ παρὰ τῶν ῥώων δὲ προσκυνήτων αἱ ὀρθόδοξοι Ἀνατολικά Ἐκκλησία λαμβάνουσιν ἐλαχιστὴν βοήθειαν. Ἐν τούτοις οἱ μεγαλοπρεπεῖς ναοὶ, αἱ θυσιαστικαὶ ὁργανωμέναι σχολαὶ καὶ τὰ φιλοanthropικά καθιδρύματα, τὰ συντηροῦμενα ὑπὸ τῶν ἀλλοδόξων κληρῶν ἐπὶ σκοποῖς προσηγορῶν ἐν Ἀνατολῇ, ἐπὶ μᾶλλον πολλαπλασιάζονται καὶ τὰ μέσα τῆς προσελκύσεως τῶν ὀρθόδοξων εἰς τὰ δίκτυα τοῦ προσηγορῶν ἐπὶ μᾶλλον ἀνέχονται. Καὶ διὰ τὴν βλάβην τῶν μεγαλοπρεπειῶν αὐτῶν καὶ πλουσίας μεσομαρτυρίας τῶν ἀλλοδόξων ναῶν, παραπληρώσει πρὸς τοὺς πενιχρούς καὶ σκευὴς ἑλληνοκρίτας ναοὺς, ἑσπερικῶς μετὰ τῶν διαφόρων ἀπλῶν οἰκημάτων ἐν αὐτῇ τῇ Κωνσταντινουπόλει, ὅσας βλάπτει τὰς εὐρείας καὶ πολυτελεῖς διασκευασμένας σχολὰς τῶν ἀλλοδόξων ἱεροπονητῶν παρὰ τὰς πτωχὰς ἑλληνικὰς σχολὰς, ἀνοσιώτως θαυμάζει τὴν δύναμιν τῆς ἐν τῇ πλείστῃ αὐτῶν ἐμμονῆς τῶν ὀρθόδοξων Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς, τὸσον ἐπιμύχως ἀποφεύγοντες τὰς εὐρείας πύλας τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἡνέκα δι' αὐτοὺς ἡ ἐτεροδόξος προπαγάνδα. Συχνὰ ἀκούει τις καὶ ἀναγινώσκει ἐπιρροαίαι, δι' ὧν καταπνέονται οἱ Ἕλληνας διὰ τὴν ἀμετρον καὶ δὴ καὶ ὑπερβαλὸν προσκλήσιν πρὸς τὸν ἑλληνοκρατικὸν αὐτῶν. Ἀλλὰ μοι φαίνεται, ὅτι ἀνευ ταύτης ἰσως καὶ αἱ τυχὰς δὲν ἔσαν ἄλλοιαι».

Σπανίως ἀκούει τις τὸσον ἀμεροληπίους κρίσεις. Οἱ πλείστοι τῶν περὶ τῶν κατ' ἡμᾶς γραφόντων κρίνουσι περὶ ἡμῶν εἴτε ἐπὶ ἐπιπορευτικῶς, εἴτε, ὡς τὰ πολλὰ, ἐπὶ ἀδικολογητῶν ἀντιπαθείας. Ἀλλ' ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης, ἐπὶ μακρὰ ἔτη ἐν Κων/πόλει διαμένων καὶ εὐκρινῶς ἔχων τοῦ σπουδαίου τὴν ἀληθῆς τῶν πραγμάτων κατὰστασιν, ἀποτελεῖ αὐτῇ τῇ ἐξέρεσιν. Δὲν εἶναι δ' ἡ πρώτη φορὰ, κατ' ἡν ἀνέλασε πρὸς τοὺς ὀρθόδοξους αὐτοῦ ἐν χριστιανικῇ φιλαληθείᾳ, τὰς ἀλλοθῆς καὶ ἀποκαταληκτικῶς αὐτοῦ ἐντυπώσεις ἐκ τῆς σοβαρᾶς τῶν πραγμάτων ἡμῶν μελέτης.

Γ.Π. (Ἐκ τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Φόρου» τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας).

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Μ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

βουλευτοῦ Ἀδράκας—Ἀμφοτέρωθεν.

(Συνέχεια)

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐξαιρετικὴν οὕτω γνῶμην τῶν φορολογουμένων κατοίκων τῆς Κοινότητος δύναται ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀνεγέρσεως, ἐπισκευῆς, ἐπικτασεως, ἢ τελευτοποίησης τοῦ σχολικοῦ κτιρίου καὶ ἀνεγερτικῶς πάσης καταλλήλου κοινοποιήσεως εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπικὴν Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπὴν θὰ φροντίσῃ περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης εἰς τὴν ἐκδόσιν τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως. Πᾶσα αὕτη κοινοποιήσις καὶ δημοσίευσίς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶναι παρὰ πᾶσαν ἄλλην ἀναγκαῖαν διατύπωσιν ἀποχωρῶσα πληρεξουσίου τῆς Κοινότητος Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐνέργειαν παντὸς, εἰς ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀνέγερσιν, ἐπισκευὴν, ἐπικτασιν ἢ συμπλήρωσιν σχολικοῦ κτιρίου.

14) Νὰ ἐξασκῇ, ὡς ἤθελε θεωρήσῃ καλὸν, ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν εἰς τὴν διαιουσίαν αὐτῆς ὑπαγομένων σχολείων, καὶ ἐγερτικῇ ἀπορίᾳ τὰς εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ὑπεβαλλομένας ἐνέσεις τοῦ παρόντος νόμου ἀποφάσεις ἢ ἐισηγήσεις τῶν Κοινοτικῶν Ἐκπαιδευτικῶν Ἐπιτροπῶν, νὰ λαμβάνῃ γνώμην κατὰ τριμηνίαν τῆς ἐκδόσεως καὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ἐπόπου καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν ἐννομιῶν αὐτῆς ὑπεβαλλομένων ἐν τῇ περιόδῳ τοῦ Ἔκποτου τούτου παρατηρήσεων.

15) Πᾶσα ἀπόφασις τῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπῆς θὰ κοινοποιεῖται δι' ἐγγράφου φέροντος τὴν ὑπογραφήν τοῦ Προέδρου αὐτῆς εἰς πάντας τοὺς διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιρροεζομένους ὡς ὅλῳ τε τάχῳ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς. Νοεῖται δὲ προκειμένου μὲν περὶ κοινοποιήσεως ἀποφάσεως ἢ ἐγγράφου εἰς ἀναδότην τῆς Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπῆς ὡς ἀποχωρῶσα κοινοποιήσις ἢ ἐπίδοσις ἀντιγράφου τῆς ταύτης ἀποφάσεως ἢ τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Σωματείου ἢ τοῦτο ἀποσπασθέντος εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἢ εἰς δύο τοὺς ἀρχιστάτους. ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Σωματείου, προκειμένου δὲ περὶ κοινοποιήσεως ἀποφάσεως ἢ ἐγγράφου εἰς κοινότητα ἢ χωρίον θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἀποχωρῶσα κοινοποιήσις ἢ εἰς περίοπτον μέρος τῆς κοινότητος ἢ τοῦ χωρίου τοιοχόλλησις τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ ἐγγράφου.

20) Πᾶσα ἀπόφασις τῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποκειμένη εἰς ἔρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς διατυπώσεις τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ 39 ἐδαφίῳ γ' ὁριζομένης προκειμένου ὅμως περὶ ἀποφάσεως τῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπῆς ἀποφάσεως τὸν διορισμὸν διδασκάλου, οὐδέμια χωρεῖ ἔρεσις, ἐκτὸς ἐὰν ὁ διορισμὸς οὗτος ἐγένετο παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

30) Ἐκαστὴ Ἐπαρχ. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπὴ δικαιούται, ὅσας ἤθελε θεωρήσῃ ἀναγκαῖον ἢ ὑλογον, νὰ προβαλῇ εἰς τὴν ἐννομιῶν κανονισμῶν πρὸς διακανόνισιν τοῦ τρόπου τῆς ἐνέργειας αὐτῆς. Ἐπίσης δικαιούται νὰ υποδείκνῃ εἴτε μετὰ τῶν μελῶν αὐτῆς εἴτε ἐκτὸς αὐτῶν τὸν Γραμματικὴν αὐτῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ πρακτικὰ ἐκτέλεσις συνδράσας αὐτῆς θὰ πραγματοποιῇ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ θὰ ὑπογράφεται ὑπ' ὅλων τῶν παρόντων μελῶν αὐτῆς.

ΚΟΙΝΟΤ. ΕΚΠΑΙΔ. ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΙ

10) Ἐν ἐκαστῇ κοινότητι, ἐν ᾗ λειτουργεῖ ἡ ἰδρυθῆσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου Δημοτικὸν Σχολεῖον, θέλει ὑπάρχει Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπὴ, καλούμενη Κοινοτική, Ἐκπαιδευτική. Ἐπιτροπὴ, ἢ εἰς ἐκτεταμένην εἰς οὐχὶ πλείονος τῶν πέντε καὶ οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν τριῶν μελῶν καὶ ἢ εἰς ἐκτεταμένην ἀπὸ τριῶν κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον:

1. Ἐκλογαὶ καὶ ἐκλέμει ἐν πάσῃ ἐκλογῇ μελῶν τῆς Κοινοτικῆς Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπῆς εἶναι ἐκείνοι, ὡς τὰ ὄμματα φαίνονται ἐγγεγραμμένοι ἐν τῇ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκλογῆς καταλόγῳ τῶν δικαιούμενων εἰς ψήφον ἐν βουλευτικῇ ἐκλογῇ.

2. Ὁ Διοικητὴς ἐκαστοῦ διαμερίσματος κατὰ τινὰ ἡμέραν οὐχὶ βραδύτερον τῆς ἀπὸ πᾶσαν τριετίας θὰ διενεργῇ τὴν εἰς τὸν μνηστήρην ἐκαστῆς κοινότητος ἐπίδοσιν καὶ τὴν ἐν περίπτῳ εἰς ἐκαστῇ κοινότητι τοιοχόλλησιν ἐγγράφου κοινοποιήσεως, δι' ἧς θὰ καλῶνται οἱ δικαιούμενοι εἰς ψήφον κατὰ τὴν κοινότητα ὅπως κατὰ τὴν τρίτην Κυριακὴν τῆς ἡμέρας—μετὰ τὴν τοιαύτην τοιοχόλλησιν τῆς κοινοποιήσεως, προσέλθουσιν εἰς συνέλευσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ χριστιανοῦ μνηστήρου τῆς κοινότητος καὶ ἐν ὁρίσθεν χρόνῳ καὶ χρόνῳ πρὸς ἐκλογὴν Κοινοτικῆς Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπῆς.

Ταυτοχρόνως μετὰ τῆς ἀνω κοινοποιήσεως ὁ Διοικητὴς θὰ ἐπισυνάτῃ καὶ δύο ἀντίγραφα τῶν ἐν ἰσχύϊ καταλόγων τῶν ὀνομάτων τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου ἐν βουλευτικῇ ἐκλογῇ, εἰς τὸ ἐν μὲν θὰ ἐπιδίδεται εἰς τὸν χριστιανὸν μνηστήρην καὶ τὸ ἐν ἑτέρῳ θὰ τοιοχόλληται εἰς περίοπτον μέρος τῆς κοινότητος μετὰ σημειώσεως καθιστώσεως γνωστῶν, εἰς οἱ ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ ἀναφερόμενοι θὰ ἐχῇ δικαίωμα ψήφου εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Κοιν. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπῆς.

3. Ὁ Μνηστήρης ἢ τοῦτο ἀποσπασθέντος ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ κατὰ τὴν οὕτως ὁρισμένην ἡμέραν καὶ ὡς θὰ εἶναι ὑπόχρεος νὰ παρίσταται εἰς τὸν ὁρισμένον τόπον τῆς ἐκλογῆς, μέχρι τῆς διεκπεραιώσεως αὐτῆς καὶ θὰ κρατῇ τακτικὸν ἐγγραφοὺν σημειώσεων τῶν ὀνομάτων ὅλων τῶν προσερχομένων καὶ ψηφίζοντων ἐκλογῶν ὡς καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποψηφίων, ὑπὲρ ὧν ἐκαστος ἐκλογεὺς ἐφήρσεν ὁ ψηφοφόρος δικαίωμα νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ φρόνημα αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων, δι' ἃς ψηφίζει, εἴτε διὰ ψηφιδελτίου, εἴτε διὰ προφορικῆς δηλώσεως τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποψηφίων τούτων.

4. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ταύτης ἐκλογῆς ὁμοῦ μετὰ τῆς τερηθείσεως ὡς ἀνω κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς σημειώσεως καὶ τῶν ριφέντων κατὰ τὴν ἐκλογὴν ψηφιδελτίων θὰ διαβιβάζονται μετ' ἐκδόσεως τοῦ Μνηστήρου ἐντὸς ἐπτά ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς συνέλευσεως πρὸς τὸν Διοικητὴν τοῦ Διαμερίσματος. Ἐὰν δὲ εἰς τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ μνηστήρου ἐκδόσεως, φανῇ, ὅτι οὐδέμια Κοιν. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπὴ ἐξελέγη ἢ ἐν ἐντὸς τοῦ ὁρισμένου ὡς ἀνω χρόνου πᾶσα ἐπὶ ἡμέραν οὐδέμια τοῦ μνηστήρου ἐκδοῖται περὶ τούτου λαφύς ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, οὗτος θὰ ἐκδίδῃ καὶ τοιοχόλλησιν ἐν περίπτῳ μέρει τῆς κοινότητος κοινοποιήσιν ὅλῳν ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τινὰ ὡς ὅλῳ τε τάχῳ διὰ τὴν ὑπὸ τῶν δικαιούμενων εἰς ψήφον, ὡς ἀνω, κατοίκων τῆς κοινότητος ἐκλογὴν Κοιν. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν λειτουργοῦ ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένου. Νοεῖται δὲ ἡ ἐκλογὴ θὰ διεξαχθῇ ὑπὸ τοῦ οὕτως προεδρεύοντος κατ

βουλευτικών οίκων οι παντοίοι θεσμοί. Αλλά ως η δημοκρατία υπήρξε ουσιαστικά οφειλόμενη εκ του πολιτισμού των θεοκρατικών, ούτως και ο Ι. κλήρος, πολύ φοβούμενος ότι οδύσσεια θα προέκυπτε ηθικώς παρὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν πεπαιδευμένων μελῶν αὐτοῦ. Τὸ διδασκαλικὸν καὶ τὸ ιερατικὸν ἔργον ἀπαιτοῦντα μᾶλλον ἢ θύον· ἀρετὴν ἢ πνεύματος σφίγαν εὐδοκίμοις μόνον ἐπιδεικνύμενα παρὰ προσώπων ὑψηλοῦ ἡθικοῦ χαρακτήρος, διὲν ἀποβλέπουσι πρὸς τὸ σχολεῖον καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἐμπειρογμένα ὑπὸ ἱερῶν ἐπιστολῶν διαδιδασκάλων καὶ ἱερέων. Εἴτερο ποτε δὲ τὸ ἔθνος ἦμῶν οἴσμεν χρηθεῖ τοιοῦτον διδασκαλικὸν καὶ ἱερέων.

Ἡ ἀποκρίσις πρὸς σύστασιν ταμείου Ἐκκλησιαστικοῦ ἵνα ἐπαρκῇ εἰς δόξαλκρον τὴν μισθοδοσίαν [τοῦ] ἱ. κλήρου θὰ ἴτω χίμαιρα, ὡς ἀπεδείχθη χίμαιρα καὶ ἡ ἐπαρκὴς μισθοδοσία τῶν διδασκάλων ἐν πλουσίοις χώραις—ὡς ἐν αὐτῇ τῇ Ἀμερικῇ [τοῦ] 9)10 σήμερον διενθύνονται ἐπὶ διδασκαλιστῶν, διότι οἱ διδασκαλοὶ ἐπιζητοῦντες σὺν δόξῃ περιφρονοῦσι τοὺς διδασκαλικούς μισθοὺς.

Ἐνεκα τοῦ ἀπαιτούμενου μεγάλου ἀριθμοῦ διδασκάλων, μάλιστα κατὰ τὰ νεώτερας διδακτικὰς μεθόδους, καὶ πολυαριθμῶν ἱερῶν οὐδὲς δημόσιος πλοῦτος θὰ ἐπάρκει εἰς μισθοδοσίαν ἀνδρῶν μεροφωμένων καὶ ἀξιοῦντων νὰ διαγῶσι βίον οικονομικῶς ἀξιοπρεπῆ κατὰ τὰς ἐνστάσεις κοινωνικὰς ἀνάγκας. Ἀπαιτεῖται ἄρα καὶ γενναῖον ἥθος καὶ ἀγνή φιλοπατρία καὶ εὐκρινεὶς εὐσεβείας ἐμπνεόμενον ἵνα μεροφωμένοι ἄνδρες ἐπιθώκων εἰς τὰ δύο κατ' ἐσχολὴν ὑψηλὰ ἄλλ' οικονομικῶς ἀγνοαὶ διὰ τοὺς ἔργα αὐτῶν ἔργα.

Ἡ ἱδρυμένη Ἐκκλησιαστικὴ ταμεῖον ἀπὸ πόρων Ἐκκλησιαστικῶν, ἐν οἷς περιλαμβάνονται καὶ αἱ μοναστηριακαὶ, θὰ ἡδύνατο νὰ ἐκασφαλίσῃ εἰς τὸν λοιπὸν καὶ ἐρημεύοντι κλήρῳ χορηγίαν τινα, χρησιμεύουσαν ὡς πρῶτον ἱερόδιον πρὸς τὸ ἱερατικὸν στάδιον, ὅταν μάλιστα ἀδύνατον ὦσι οἱ ἐφημέριοι ὡς ἐγγαμοὶ—καὶ τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι δὲ ἀπαρτίτως—θὰ συμπεριληφθῇ καὶ τὰ ἀναγκαῖα ποσὸν πρὸς ἐπαρκείαν ἀπὸ τῶν ἐκουσίῳ εἰσφορῶν τῆς διακονουμένης κοινότητος ἢ ἐνορίας.

Ἐὰν ὀρθοῦν ἀναλογίαι τῆς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφημερίων πρὸς τὰ μέλη ἐκείνης ἐνορίας καὶ κοινότητος, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχωσιν ὑπερπληθύνσεις, αἱ κοινότητες καὶ ἐνορίαι θὰ ἡδύνατο νὰ διατηρῶν ἰσχυροῦς τοὺς οἰκείους ἱερατικούς, ὡς τοῦτο συμβαίνει καὶ σήμερον παρὰ πολλὰς κοινότητες. Ἡ οικονομικὴ εὐμενία τῶν ἐρημερίων ἐξήρτηται μάλιστα ἀπὸ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς ἐμπροσθοῦνης ἄς θὰ ἐνέπνεον ὅτι πρὸς τὰς οἰκείας κοινότητας καὶ ἐνορίας.

Οὕτω, οἱ ἐφημέριοι καὶ ἀπὸ ἡθους χριστιανικοῦ καὶ ἀπὸ συμφέροντος οικονομικοῦ θὰ διηκόνουν μετὰ ζήλου πάντοτε τὰς κοινότητας καὶ θὰ προήγον αὐτὰς εἰς εὐσεβίαν καὶ πᾶσαν χριστιανικὴν ἀρετὴν, ὡς ἀντάλλαγμα δὲ τῶν πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν θ' ἀπελάμβανον τὴν εὐσεβὴ γενναῖο-δωρίαν αὐτῶν.

Τὸ ἱερατικὸν ἄλλως τε ἔργον δὲν ἀποκλείει πᾶσαν ἄλλην βιοποριστικὴν ἐργασίαν. Ὁ ἱερεὺς δύναται νὰ ἐκασκῇ κατ' οἶκον ἐντιμὸν ἐπάγγελμα οὐτὶ παρὰ τὸν πολλὸν δ' ἔστων συγκροτούμενον πρὸς τὰ ἱερατικὰ ἔργα τοῦ ἡθιμογραφία, ἡ βιβλιογραφία, ἡ χρονογραφία, ἡ ἀπαιτική, ἡ λατινογραφία, ἡ βιβλιοδοξία, ἡ ἀνθοκομία, ἡ κηπουρικὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἔργα θὰ παρέχον αὐτῷ τὴν οἰκονομικὴν εὐπορίαν καὶ τὴν μίμνησιν πρὸς ἐντιμὸν ἐργασίαν εἰς τοὺς νέους.

Ἐὰν ἡ ἀργία καθόλου εἴη μὴ ἐπαρκὴς κακία, διὰ τοὺς κληρικούς καὶ μάλιστα τοὺς μοναχούς ἀπὲρ αὐτῇ πηγῇ πλεῖστον ἀμαρτιῶν.

Ἀξιοπρεπείαν τοῦ τε ἀνθρώπου καὶ τοῦ λοιποῦ ἱ. κλήρου ἐν τῷ βίῳ πολλοὶ λαοὶ καὶ κληρικοί ὑπολαμβάνουσι τὴν ἐπιδεικτικὴν παράστασιν αὐτοῦ ἐν τῇ κοινότητι καὶ πρὸ τῶν ξένων μάλιστα, θεραπεύουσιν τὸν Ἐκκλησιαστικὸν ἡμῶν ἑγωσμὸν. Τόσῳ μᾶλλον θλιβερά παρανόσεις ὅσα μᾶλλον ἀντίκειται πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Χριστιαν. Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἀληθοῦς πνεύματος τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐν τῇ χριστιανικῇ Ἐκκλησίᾳ αἱ τελεταὶ προσέβλινον τὴν βυζαντιανὴν καὶ ἀνατολικὴν καθόλου πολιτείαν καὶ πομπήν, ὅ δὲ ἱ. κλήρος ὁ ἀνώτερος μάλιστα, ἐνεδύθη τὴν ἱερατικὴν λαμπρότητα τῆς Ἰουδαϊκῆς ἱεροκρατίας ἐπιταθείαν διὰ τῆς προσθήκης τῶν ἐμβλημάτων τῆς βυζαντινῆς αυτοκρατορικῆς αἰῆτος, καταπλήττειν καὶ θαμβῶν οὕτω τὰ ἀνατολικά πληθῆ. Εὐτυχῶς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα δὲν ἐθαμβώθη, ὡς δὲν ἐθαμβώθησαν οἱ μεγάλοι στρατηγοὶ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τῆς περικύβης αὐτοῦ περιβολῆς ὁρμηθέντες νὰ προσκυνήσωσιν αὐτὸν κατὰ τὸν τρόπον ἀσιατικόν. Ἡ ὀρθόδοξ. Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία ἀπεδέξατο μὲν τὰ ἱστορικὰ σύμβολα εἰς τοὺς ναοὺς αὐτῆς, ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν ἐπέβαλε πάντοτε τὴν χριστιανικὴν ἀπλότη-τα καὶ ταπεινοφροσύνην.

Ἀξιοπρεπεία δὲν ἐν τῇ ἱ. κλήρῳ δὲν εἶναι τὸ ὀλοογραφικὸ καὶ οὐλογραφικὸν ῥαυτὴ μετὰ χιτωνίων λογιζόμεν ἡ πορφύρα καὶ κομψὴν περιλαμψὴν καὶ αἰχμηρῶν στυλίων ὑπερδωμάτων, οὐτε χρυσοφόρους ἱπποὺς ἔλκοντες πολυτελεῖς Φαειδωνίους, οὐτε μαγεῖον καὶ ἄλλων ὑπερηγῶν ἐσμοὶ καὶ δειπνα λουκούσια. Ὁ συβαρισμὸς καὶ τοῦ Σαρδαναπέλου καὶ ἡθι ἀντικεινται δὲ καὶ κατὰ διδασκαλίαν αὐστηρῶς ὑπὸ τῆς χροῖς. Ἐκκλησίας, τὸν πλοῦτον δὲ αὐτὴ θέλει μόνον πρὸς ἐβρουσίαν ἱερατικὴν καὶ τὰς ἐκτεταμένας τρεῖς πείρας ἵνα διατρέψῃ τοὺς ἐνδεεῖς καὶ πεινῶντας. Τὰ βαλάντια τῶν ἀρχιερέων πρέπει νὰ εἶναι πλήρη οὐκ ἄλλὰ πρὸς προσωπικὴν χρῆσιν ἀλλὰ πρὸς διηκνήν καὶ διδασκαλίαν εὐπορίαν καὶ τὴν ἀξιοῦσιν ταύτην τῆς Ἐκκλησίας συμβολί-ζει τὸ ἀρχιερατικὸν ἐπιγονάτιον. Ὁ ἱ. κλήρος δὲ κατὰ τὴν κατὰ τὸν ἀν-ωτέρου ὁφείλει νὰ παρέχῃ αὐτὸν ὑπόδειγμα πίστεως ἡλικίας, λιτότητας, ἀπλότητος καὶ εὐτελείας περὶ τὴν δαίαν καθόλου καὶ τὴν συμπεριφο-ρὰν, ἐπιδεικνύμενος πάντοτε καὶ πανταχοῦ ἀφογόν τὸ ἥθος καὶ ἀνάσιν ἐργασίαν πάσης ἡθικῆς καὶ ἀρετῆς.

Ὅμως μόνον λαμπρύνεται ἀληθῶς ἡ Ἐκκλησία καὶ ἀνυψοῦται καὶ δοξάζεται ὁ ἱ. κλήρος αὐτῆς ὁ χριστιανικός δὲ κόσμος ἐμπνέεται τὰ ὑψηλὰ ἡθικά διδάγματα ἀπὸ τῆς τοῦ λόγου καὶ τοῦ παραδείγματος ἐν αὐτῇ. Ὅπως ἀναδείκνυται στρατευομένη καὶ θρησκειοῦσα ἡ Ἐκκλησία στρατιώτης καὶ σκαπανεὺς τοῦ ἐνθόνου ἔργου αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἔχουσα ἄνδρας ἀφωσιωμένους ὁλοψύχως εἰς τὴν ὑπερφύα ἀποστολὴν αὐτῆς.

Ἡ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν Κων/πολεὶ Ρωσικῆς Πρεσβείας Πανοσιολογιώ-τετος Ἰωάννης, ἐξετάζει τὴν οικονομικὴν κατὰστασιν τῶν κατ' ἡμᾶς Ἐκκλησιῶν καὶ ἰδιαίτητα τῆς Κων/πολεως καὶ εὐ-ρίσκει αὐτὴν ἀνέκαθεν οὐκ ἱκανοποι-τικὴν. Τοῦτο δὲ, διότι, ὡς παρατηρεῖ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ οἱ ναοί, καὶ αἱ σχολαὶ καὶ πάντα τὰ φιλοanthropικά καθιδρύματα, οὐκ νοσοκομεῖα, ὁρρο-τροφεῖα κτλ. οὐ μόνον μὴ συντηροῦν-ται ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα βοήθειαν ἀπώ-καρ' αὐτῆς λαμβάνοντα, συντηροῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν χριστιανῶν δι' ἐράνων καὶ εἰσφορῶν, ἡ τοιαύτη δ' αὐτῶν συντήρησις συνεπάγεται ἀναγκαι-ὴν καὶ τὸ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον ἑλλί-

πεί τῶν ἀπολύτως ἐπαρκούντων πρὸς ἀποκαταστάσιν συντήρησιν πύλων, καὶ τῶν δόξων τῆς ἀνέγειαν, ἐπιθεωρη-μένων ἄλλως τε διὰ φόβον ἐπαγῶν, καὶ τὸ Κράτος καταβληθέντων.

Ἀμφοτέρους τοὺς Ἑλληνας—λέγει μετὰ ἄλλων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος—ἱω-νάς δὲ εἰς τὴν ἑλληνοκρατικὴν αὐτῶν ὁρμήν ὑποδίδουσι ἱερατικὸν ἑλλη-νικὸν χαρακτῆρα, ὅτι ὡς πρῶτα συμ-φέροντα θεωροῦσι τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ἐν δευτέρῳ μοῖρα ἔ-χουσι τὰ συμφέροντα τῆς Ὀρθόδοξης. Ὡς πρὸς τοῦτο ἐνδεόμενα νὰ παρατη-ρήσωμεν τὸ ἔξης: Δὲν δύναται τις ν' ἀρνήσθῃ μεμονωμένα περιστατικά, κατ' ἃ παρατηροῦνται τοιαῦτα φαίνομενα, κατ' ὅν μάλιστα χρόνον τοσοῦτον ὥς-θη τὸ ἑθνικὸν καὶ φυλετικὸν αὐθιγία. Ἀλλὰ γενικῶς λεγόμενον τοῦτο εἶναι ἄδύνατον. Ἐπειτα δέ, ἐὰν ὁ ἑλληνοκρά-της οὐσίως στοιχεῖον τῆς ὀρθοδοξίας, περιλαμβανόμενος ἐν ἐκείνῳ τῷ πνεύμα-τι τῶν Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Διδασκά-λων τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὡς συνδε-τικός καὶ ἐνωτικός κρίκας τῶν ἐρε-ρῶν ὀρθοδόξων, αὐστηρὰ τηρεῖται καὶ ἐπιμελῶς ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κληρικῶν, ἐν τοιαύτῃ περι-πτώσει οὗτοι ἔχουσιν ἀναντίρρητον δι-καίωμα καὶ δὴ καὶ καθήκον, ἐπιθεβα-νόμενον ὑπὸ τῆς ἱστορίας τοῦ ἁρχαίου Βυζαντίου, ἐν ᾧ ὁ ἑλληνοκράτης ἐγρη-σίμενος ὡς πνευματικὸς καὶ στερεώ-της δεσμός μετὰ τῶν διαφόρων ἑτερο-φύλων καὶ διαφόρων χαρακτῆρος στοι-χείων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Κρά-τους. Μερικῶτερον ὡς πρὸς τὸν αὐαῖ-ον ἐν εἰς ἀποκαταστάσιν τῆς ἱστο-ρικῆς γενέσεως, ὅτι μόνον οἱ ὀρθόδοξοι σλαῶν (Σέρβοι, Βούλγαροι καὶ Μαυ-ροβούνιοι) ἐτήρησαν τὴν πολιτικὴν αὐ-τῶν ἀνεξαρτησίαν, οἱ δὲ μὴ ὀρθόδοξοι λαοὶ (οἱ Τόκιοι, οἱ Πολωνοὶ, οἱ Χρ-βῆται κτλ.) περὶ τὴν συγκοινωνίαν ἀντιθέτως ἐν τῇ πολιτικῇ κατὰστασιν αὐτῶν, σήμερον ὑπάρχοντες ἐν πολιτικῇ δουλείᾳ. Τὸ γεγονός τοῦτο εἶναι λίαν χαρακτηριστικὸν καὶ διδασκαλικόν. Περαι-τέρω δ' Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης λέγει. «Καὶ παρὰ τῶν ρώσων δὲ προσκυνήτων αἱ ὀρθόδοξοι Ἀνατολικά Ἐκκλησία λαμβάνουσιν ἐλαχιστὴν βοήθειαν. Ἐν τοιαύτῳ οἱ μεγαλοπρεπεῖς ναοί, αἱ θου-μασίως ὡρμηγμέναι σχολαὶ καὶ τὰ φι-λοanthropικά καθιδρύματα, τὰ συντηροῦ-μενα ὑπὸ τῶν ἁλλοδόξων κληρῶν ἐπὶ σκοποῖς προσηγορῶν ἐν Ἀνατολῇ, ἐπὶ μᾶλλον πολλαπλασιάζονται καὶ τὰ μέσα τῆς προσελκύσεως τῶν ὀρθοδόξων εἰς τὰ δίκτυα τοῦ προσηγορῶν ἐπὶ μᾶλλον ἀναγκάζονται. Καὶ διὰ τὴν βλάβην τῶν μεγαλοπρεπεῖς αὐτοὺς καὶ πλουσίους μεμονωμένους τῶν ἁλλοδό-ξων ναῶν· παραπληρῶς πρὸς τοὺς πενι-χρούς καὶ σκευῶν ἑλληνοκράτης ναοὺς; ἔξωτερικῶς μνημονεύει διαφέροντες ἀπὸ τῶν οἰκημάτων ἐν αὐτῇ τῇ Κων-σταντινουπόλει, ὅσκις βλέπει τις τὰς εὐρείας καὶ πολυτελεῖς διασκευασμένας σχολὰς τῶν ἁλλοδόξων ἱεροπονητῶν παρὰ τὰς πτωχὰς ἑλληνικὰς σχολὰς, ἀνοσιῶς θαυμάζει τὴν δύναμιν τῆς ἐν τῇ πόλει αὐτῶν ἐμμονῆς τῶν ὀρθοδό-ξων Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς, τὸσον ἐπιμῶς ἀποφεύγοντες τὰς εὐρείας πύλας τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἡνέκα δι' αὐ-τοὺς ἡ ἐτεροδόξος προσηγορία. Συχνὰ ἀκούει τις καὶ ἀναγινώσκει ἐπιρήσεις, δι' ὧν κατακρίνονται οἱ Ἕλληνας διὰ τὴν ἀμετρον καὶ δὴ καὶ ὑπερβάλλον προσκόλλησιν πρὸς τὸν ἑλληνοκράτη αὐτῶν. Ἀλλὰ μοι φαίνεται, ὅτι ἀνε-ταύτης ἰσως καὶ αἱ τυχὰς δὲν ἔσαν ἁλλοδαμοί».

Σπανιώτατα ἀκούει τις τὸσον ἀμε-ρὴ λήψεις κρίσεις. Οἱ πλείστοι τῶν περὶ τῶν κατ' ἡμᾶς γραφόντων κρίνουσι περὶ ἡμῶν εἴτε ἐπὶ σκοποῦς, εἴτε, ὡς τὰ πολλὰ, ἐπὶ ἀδικολογητῶν ἀντιπα-θεῖας. Ἀλλ' ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης, ἐπὶ μακρὰ ἐτῆ ἐν Κων/πολεὶ διαμένων καὶ εὐκρινῶς ἔχων τοῦ σπουδαίου τὴν ἀληθῆ-τητα πραγμάτων κατὰστασιν, ἀποτελεῖ αὐτοῦ τῆς ἐξέρεσιν. Δὲν εἶναι δ' ἡ πρώτη φορὰ, κατ' ἡν ἀναφέρει πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους αὐτοῦ ἐν χριστιανικῇ φιλαληθείᾳ, τὰς ἀλλοθῆς καὶ ἀποκαταστάσιν αὐτοῦ ἐν-τυπώσεις ἐκ τῆς σοφοῦς τῶν πραγμά-των ἡμῶν μελέτης. Γ.Π.

(Ἐκ τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Φόρου» τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας).

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Μ. Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

βουλευτοῦ Ἀδράκας—Ἀμφοτέρων.

(Συνέχεια)

Ἡ Ἐπαρχιακὴ Ἐκπαίδ. Ἐπιτρο-πεία λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐξαι-ρητικὴν οὕτω γνῶμην τῶν φορολό-γουμενων κατοίκων τῆς Κοινότητος δύναται ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀνεγέρ-σεως, ἐπισκευῆς, ἐπικτασεως, ἡ τελειο-ποιήσεως τοῦ σχολικοῦ κτιρίου καὶ ἀ-νεξαρτήτως πάσης καταλλήλου κοινο-ποιήσεως εἰς τὴν ἀρχιεπίσκοπον Κοινο-τῆς Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπείαν θὰ φρον-τίσῃ περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀπο-φάσεως ταύτης εἰς τὴν ἐκδοτικὴν Ἐ-φημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Πᾶσα τοιαύτη κοινοποίησις καὶ δημοσίευσίς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως θὰ εἶναι παρὰ πᾶσαν ἄλλην ἀναγκαίαν διατύπωσιν ἀποχωρῶσα πληρεφουσὶδὴ-της τῆς Κοινοτικῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἐπιτροπείας διὰ τὴν ἐνέργειαν παν-τὸς, ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἀνεγέρ-σιν, ἐπισκευήν, ἐπικτασιν ἢ συμπλή-ρωσιν σχολικοῦ κτιρίου.

14) Νὰ ἐκασκῇ, ὡς ἤθελε θεωρή-σῃ καλὸν, ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῶν εἰς τὴν διαιουσίαν αὐτῆς ὑπαγομένων σχο-λαστικῶν, νὰ ἐγερῇ τὴν ἀπορίστη τὰς εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ὑπεβαλλομένης δύναμιν τοῦ παρόντος νόμου ἀποφά-σεως ἢ ἐισηγήσεως τῶν Κοινοτικῶν Ἐ-κπαιδευτικῶν Ἐπιτροπείων, νὰ λαμβά-νῃ γνώμην κατὰ τριμηνίαν τῆς ἐκδό-σεως καὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ Ἐπαρ-χιακοῦ Ἐπόπου καὶ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῶν ἐννομιῶν αὐτῆς ὑπεβαλλομένων ἐν τῇ περιόδῳ τοῦ ἡμερολογίου τούτου παρατηρήσεων.

15) Πᾶσα ἀπόφασις τῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπείας θὰ κοινοποι-εῖται δι' ἐγγράφου φέροντος τὴν ὑπογρα-φὴν τοῦ Προέδρου αὐτῆς εἰς πάντας τοὺς διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπη-ρεοζυμένους ὡς ὅλον τὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς. Νοεῖται δὲ πρὸς τὸν κοινοποιήσεως ἀπο-φάσεως ἢ ἐγγράφου εἰς οἰκονομικὴν ἢ Σω-ματικὴν θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἀποχω-ρῶσα κοινοποίησις ἢ ἐπιδόσις ἀντιγρά-φου τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως ἢ τοῦ ἐγ-γράφου εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπι-τροπείας ἢ τοῦ Σωματείου ἢ τοῦτο ἀ-ποστέλλοντας εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον αὐ-τοῦ ἢ εἰς δύο τοὺς ἀρχιστῶν. ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπείας ἢ τοῦ Σωμα-τείου, προκειμένου δὲ περὶ κοινοποι-ήσεως ἀποφάσεως ἢ ἐγγράφου εἰς κοι-νότητα ἢ χωρίον θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἀποχωρῶσα κοινοποίησις ἢ εἰς περίπτερον μέρος τῆς κοινότητος ἢ τοῦ χωρίου τοιοχόλλησις τῆς ἀποφάσεως ἢ τοῦ ἐγ-γράφου.

20) Πᾶσα ἀπόφασις τῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπείας εἶναι ὑποκειμένη εἰς ἔρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐ-κπαιδευτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰς δι-ατυπώσεις τὰς ἐν τῷ ἀρθρῳ 39 ἐδαφίῳ γ' ὁριζομένης προκειμένου ὅμως περὶ ἀποφάσεως τῆς Ἐπαρχ. Ἐκπαίδ. Ἐ-πιτροπείας ἀποφάσεως τὸν διορισμὸν δι-δασκάλου, οὐδεμίαν χωρεῖ ἔρεσιν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ διορισμὸς οὗτος ἐγένετο παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου.

30) Ἐκαστὴ Ἐπαρχ. Ἐκπαιδευτ. Ἐπιτροπεία δικαιούται, ὅσκις ἤθελε θεωρήσῃ ἀναγκαῖον ἢ εὐλογον, νὰ προ-βάλῃ εἰς τὴν ἐννομιῶν κανονισμῶν πρὸς διαιουσίαν τοῦ τρόπου τῆς ἐνέργειας αὐτῆς. Ἐπίσης δικαιούται νὰ ὑπο-δεικνύῃ εἴτε μετὰ τῶν μελῶν αὐ-τῆς εἴτε ἐκτὸς αὐτῶν τὸν Γραμματέα αὐτῆς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ πρα-κτικά ἐκάστης συνεδρίας αὐτῆς θὰ κρα-τῶνται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ θὰ ὑπογράφονται ὑπ' ὅλων τῶν παρόντων μελῶν αὐτῆς.

ΚΟΙΝΟΤ. ΕΚΠΑΙΔ. ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΙ

10) Ἐν ἐκάστῃ κοινότητι, ἐν ᾗ λει-τούργει ἡ ἱδρυθῆσιν κατὰ τὰς δια-τάξεις τοῦ παρόντος Νόμου Δημοτι-κὸν Σχολεῖον, θέλει ὑπάρχει Ἐκπαί-δευτ. Ἐπιτροπεία, καλούμενη Κοινο-τικὴ, Ἐκπαιδευτ. Ἐπιτροπεία, ἢ εἰς συνστάσει ἐξ οὐκ ὀλίγων πλείονων καὶ οὐκ ὀλίγων ἐλασσόνων τῶν τριῶν μελῶν καὶ ἡτις θὰ ἐκλέγεται ἀπὸ τριῶν κατὰ τὸν ἔξης τρόπον:

1. Ἐκλογαὶ καὶ ἐκλέμει ἐν πά-σι ἐκλογῇ μελῶν τῆς Κοινοτικῆς Ἐ-κπαίδ. Ἐπιτροπείας εἶναι ἐκείνοι, ὡς τὰ ὀνόματα φαίνονται ἐγγεγραμμένα ἐν τῇ ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκλογῆς καταλόγῳ τῶν δικαιούμενων εἰς ψήφον ἐν βουλευτικῇ ἐκλογῇ.

2. Ὁ Διοικητὴς ἐκαστοῦ διαμερί-σματος κατὰ τινὰ ἡμέραν οὐκ ἔλα-ττον τῆς ἀπὸ πᾶσαν ἱριετὴν θὰ διενεργῇ τὴν εἰς τὴν κοινοτικὴν ἐκαστῆς κοινότητος ἐπιδό-σιν καὶ τὴν ἐν περίπτῳ ἔρει ἐκαστῆς κοινότητος τοιοχόλλησιν ἐγγράφου κοινοποιήσεως, δι' ἧς θὰ καλῶνται οἱ δικαιούμενοι εἰς ψήφον κάτοικοι τῆς κοινότητος ὅπως κατὰ τὴν τρίτην Κυ-ριακὴν τῆς ἡμέρας—μετὰ τὴν τοιαύ-την τοιοχόλλησιν τῆς κοινοποιήσε-ως, προσέλθουσιν εἰς συνέλευσιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ χριστιανοῦ μου-κτάρου τῆς κοινότητος καὶ ἐν ὁρι-σμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ πρὸς ἐκλογὴν Κοινοτικῆς Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπείας.

Ταυτοχρόνως μετὰ τῆς ἀνω κοινοποι-ήσεως ὁ Διοικητὴς θὰ ἐπισυνάτῃ καὶ δύο ἀντίγραφα τῶν ἐν ἰσχύϊ κα-ταλόγων τῶν ὀνομάτων τῶν κατοί-κων τῆς κοινότητος τῶν ἐχόντων δι-καίωμα ψήφου ἐν βουλευτικῇ ἐκλογῇ, εἰς τὸ ἐν μὲν θὰ ἐπιδίδεται εἰς τὸν χριστιανὸν μουκτάρην καὶ τὸ ἐν-τὸν ἑτερον θὰ τοιοχόλληται εἰς περίπτερον μέρος τῆς κοινότητος μετὰ σημειώσε-ως καθιστώσης γνωστὸν, ὅτι οἱ ἐν τῷ καταλόγῳ ταύτῳ ἀναφερόμενοι θὰ ἔ-χουσι δικαίωμα ψήφου εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Κοινοτ. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπείας.

3. Ὁ Μουκτάρης ἢ τοῦτο ἀπου-σάζοντος ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ κα-τὰ τὴν οὕτως ὁρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν θὰ εἶναι ὑπόχρεος νὰ παρίστα-ται εἰς τὸν ὁρισμένον τόπον τῆς ἐ-κλογῆς, μέχρι τῆς διεκπεραιώσεως αὐτῆς καὶ θὰ κρατῇ τακτικὸν ἐγγρά-φον σημειώσιν τῶν ὀνομάτων ὅλων τῶν προσερχομένων καὶ ψηφίζοντων ἐκλογῶν ὡς καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποψηφίων, ὑπὲρ ὧν ἐκαστος ἐκλογεὺς ἐψήφισεν· ὁ ψηφοφόρος δικαιώται νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ φρόνημα αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν ὑποψηφίων, δι' ἃ ψηφίζει, εἴτε διὰ ψηφιδελτίου, εἴτε διὰ προφορικῆς δη-λώσεως τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποψηφί-ων τούτων.

4. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἐ-κλογῆς ὁμοῦ μετὰ τῆς τηρηθείσης ὡς ἀνω κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐ-κλογῆς σημειώσεως καὶ τῶν ριφέν-των κατὰ τὴν ἐκλογὴν ψηφιδελτίων θὰ διαβιβάζονται μετ' ἐκδόσεως τοῦ Μουκτάρου ἐντὸς ἐπτά ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς συνέλευσεως πρὸς τὸν Διοικητὴν τοῦ Διαμερίσματος. Ἐ-ὰν δὲ ἐκ τῆς γενομένης ὑπὸ τοῦ μου-κτάρου ἐκδόσεως, φανῇ, ὅτι οὐδεμία Κοινότης. Ἐκπαίδ. Ἐπιτροπεία ἐξελέγη ἢ ἐν ἐντὸς τοῦ ὁρισμένου ὡς ἀνω χρόνου πᾶσι ἐπτά ἡμέραις οὐδεμίαν τοῦ Μουκτάρου ἐκδόσιν περὶ τούτου λαβὼν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ, οὗτος θὰ ἐκδίδῃ καὶ τοιοχόλλῃ ἐν περίπτῳ μέρει τῆς κοινότητος κοινοποιήσιν ὀρίων ἐν αὐ-τῇ ἡμέραν τινὰ ὡς ὅλον τὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ τῶν δικαιούμενων εἰς ψή-φον, ὡς ἀνω, κατοίκων τῆς κοινότη-τος ἐκλογῆς Κοινοτ. Ἐκπαίδ. Ἐπι-τροπείας ὑπὸ τὴν προ

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΙ ΣΕΠΤΟΙ ἡμῶν ἱεράρχαι ἐπανήλ-
θον ἐκ Λάρνακος καὶ Λεμεσσοῦ εἰς τὴν
Ἀρχιεπισκοπὴν τῆς π. Λευτέρης καὶ ἐπα-
νέλαβον τὰς συννοδικὰς ἐργασίας αὐτῶν.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ἐκ Κερπασίας διὰ
τὸ δαυνοὺν ζήτημα ἀνῆλθεν εἰς Λευκα-
σίαν συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ
Λεονάρδου—Ἀρμοχότου κ. Α. Εὐ. Δο-
ξίου καὶ μετὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπι-
σκοποῦ ἐγενετο δικτὴ εἰς ἀκόσασιν πρὸς
τὴν Α. Ε. τῶ Μ. Ἀρμοστῆ. Ἡ Α. Μ. Μα-
καρίου ἐξέθηκε πάντα τὰ αἰτήματα
καὶ ἀνέκρουσε πάντα τὰ δίκαια τῶν κα-
τοίκων τῆς Κερπασίας ἐπικαλεσμένη δι-
καιουσύνην ὑπὲρ αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἀπονενο-
μμένης ὑπὸ τῶν δικαίων περιορισμῶν
Κερπασίας. Ἡ Α. Ε. δ. Μ. Ἀρμοστῆς
διεβέβησε τὴν Ἐπιτροπείαν διὰ μετὰ
μεγίστης συμπάθειας ἀποβλέπει εἰς
αἰτήματα περὶ δόσων τοῦ διαμερισματος,
μετὰ πολλῆς δὲ εὐχρηστῆσεως ἀγγελλεν
διὰ τὴν Ἀυστομειφ ἀνευρέθησαν αἱ
ἐκθέσεις τῆς Ἐπιτροπείας τῆς δροστέ-
σεως, ἐν αἷς ἐστὶν ποσότητες ἢ ὅλο-
γισμοὶ ὅπως οἱ ἰδιοκτῆται τηρήσονται τὴν
κνιοστέτη καὶ τὴν νομὴν τῶν ἱστω-
τῶν γυνῶν, ὅσα περιελήφθησαν ἐν τῇ
τῶν δασικῶν ὁρίων. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
ἐκθέσεων τούτων θὰ γένηται κατὰ μέτρον
αἱ δι' ἡν ἀπεστάλη ἡδὴ δ' γεωμέτρης
τοῦ Ἀυστομειφ, καὶ ἀποδοῖται εἰς τοὺς
ἰδιοκτῆτας. Διὰ τὴν Κερπασίαν φαίνεται
ὅτι ἐπικρατεῖ πλῆρης λύσις τοῦ δασικοῦ
ζητήματος.

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ἐπανε-
λάβε τὰς αἰματηρὰς συνδράμους αὐτοῦ ἐν
Λεμεσσοῦ τῇ π. Λευτέρᾳ ἐπεράτωσε τῇ
π. Τετάρτῃ τὴν κατηγόριαν κατὰ δύο
νέων θάψαντων, τοῦ μὲν 20 τοῦ δὲ
19 τοῦ δὲ ἐσφαγγάμενον, καὶ εἰς τὴν ἐκ-
κλίσαν μωσαμεθανῆν τινὰ ἱερόδουλον ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτῆς παρ' αὐτὸ τὸ κατὰστημα
τῆς διενθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας. Τού-
τους κατέδωκε τριῶς μωσαμεθανῶς συνά-
νορος αὐτῶν, καὶ τὴν μορτυρίαν τοῦ ἐ-
κκλίσαν 20 ἄλλοι μωσαμεθανοὶ ἡδ-
εργετοῦ. Τὸ Κουκουριδιτικὸν κατεδίκασεν
ἀμφοτέρους εἰς τὸν δι' ἀγρότης θάνα-
τον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐπελάβετο ἑτέραν κατη-
γορίαν ἐπὶ φόνῳ μίας μεταπρατοῦς μωσα-
μεθανῆς ἐν χωρίῳ Ἐπὶ τῇ π. Λευτέρᾳ ὑπὸ δύο
μωσαμεθανῶν καὶ μίας μωσαμεθανίδος.

ΝΕΟΙ ΦΟΝΟΙ ἀποκαλύπτονται σφί-
καίον ἐν φροντῇ τὸ Κακουριδιτικὸν
συνεδριάζει καὶ μετὰ δριμυτάτου ὅρους
ἀπαγγέλλει τὰς εἰς θάνατον καταδικα-
στικὰς ἀποφάσεις τοῦ πρὸς τοὺς ἐνόχους.
Τῇ π. Τετάρτῃ ἐν ἀποκέντρῳ τοῦ
ἐξωθεν τοῦ χωρίου Ὀλύμπια τοῦ ὑπο-
διαμερισματος Ἰθαλίας ἐδρόθησαν τὰ
πρώματα δύο γυναικῶν ἢ μία τούτων,
ἔγγαμος ἐν Λευκασίᾳ, εἴθε φονευθῆν διὰ
πυροβόλου, ἢ εἴτε διὰ δὲ δὲ μαχαίρας
στραγγαλισθεῖσα εἰς αἵμα διὰ τοῦ ἱμάντος
χωρικοῦ ὑποδύματος.

Ἀμφοτέραι κατὰγονται ἐξ Ὀλυμπί-
ων, καὶ ἐπειδὴ δ' οὐκ ἔστιν ἐτέρας ἀ-
πέδρασε πιθανῶς εἰς Πειραιᾶ, ὑποτίθη-
ται διὰ αἵμα καὶ δράστης τῆς συγγενῆς
διετῆς δολοφονίας, διότι αὐτὸς εἰς συν-
οδουμένη ἀμφοτέρους εἰς πληροδύματα χω-
ρίων πρὸς Θεοφίλον καὶ ἐκτοτε εἰς ἐξ-
αφανισθῆν. Ὁ ἀποδράς εἰς διαφυγὴν
καὶ συνελθὼν διευτὴραν οὐδὲν, τὴν
φρονεούσαν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ Ἀθῶν ἢ Α. Μ. δ' Ἀρ-
χιεπισκοπὸς καὶ ἢ Α. Π. δ' Μητροπολί-
της Πάφου καὶ δ' Μ. Πρύτανης Κυρη-
ναίας θὰ ἱερουργήσιν ἐν τῇ π. Λευτέρᾳ
τοῦ προστυλίου Παλαιολόγου, καὶ τῇ
10 π. μ. θὰ τελεσθῶν τὰ ἐγκαίνια τῆς
νιοδμήτου Σχολῆς, τῆς φιλομουσίου καὶ
προσοδευτικῆς κοινότητος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Πέμπτῃ οἱ Σα-
πτοὶ ἡμῶν ἱεράρχαι ἐν ἐδρῇ κύκλῳ συγ-
γαντῶν καὶ φίλων ἠδύλυνσαν τὰ μνη-
στον τοῦ ἐν Πάφῳ δικηγόρου κ. Θεμ.
Μιχαηλίδου μετὰ τῆς καλλιτέχους δευσι-
πιδος Μαρίας Γ. Δοξαρίδου.

Η Α. Π. Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Κτίου
ἀπῆλθεν ἀπὸ προχθὲς εἰς Λάρνακα χά-
ριν ὑποθέσεως τῆς Μητροπόλεως καὶ
πρὸς τέλος τοῦ Ἑθνικοῦ Μνημοσύνου
τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ τοῦ πλήρους Ἑλλη-
νικοῦ Παρθενουργίου καὶ τοῦ διδασκα-
λίου αὐτοῦ εἰς τὴν γυμνασιεὴν ἐγένον-
το ἐν τῇ Γυμνασίῳ τῇ π. Κυριακῇ κα-
ταδελφισαί καὶ ἐφέτος τὴν ἀκρὴς εὐνοε-
δῆτον καὶ δεξιὰν διδασκαλίαν τῶν Σου-
ηδικῶν ἀσκήσαν ὑπὸ τοῦ κ. Α. Θωμα-
πούλου. Τὰς ἀσκήσεις ἐποικίλλον Ἑλλη-
νικοὶ χοροὶ μετὰ δημοδῶν ἑλληνικῶν
ἀσματῶν, μεταφέρονται νοερῶς εἰς τὰς
γραφικὰς τῆς Ἑλλάδος κοιλίας καὶ ἀ-
νεκπεριστατὲς τὰς ἐθνικὰς ψυχαραγίας
τῶν ἐλευθέρων ἀδελφῶν ἡμῶν.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ τοῦ ἱ. Ναοῦ τοῦ
Ἀγ. Ἀντωνίου, ἐκινε τοῦ θανάτου τοῦ
ἐτέρου τῶν ἀρχαίων ἐπιτρόπων αὐτῆς,
μεταρρυθμισθῇ τῇ π. Πέμπτῃ ἐν ὁμο-
φώνῳ καὶ φιλικῷ πνεύματι συμπάσης τῆς
ἐνορίας. Σύμβουλοι ἀνεδείχθησαν δ' κ.
Γιῶργ. Ἐλευθεριάδης Χρυσόδης, ἐπὶ
ἐκείνῳ δὲ παρῶν τὰς πολυτίμους
ὑπηρεσίας τοῦ εἰς τὸν ἱ. Ναόν, καὶ δ'
κ. Γεώργιος Γεωργιάδης Μυρτζῆς, Τυμ-
μὰς δ' κ. Εὐέλδ. Ἀγαγιάνης, καὶ Γεωργί-
αυδὸς δ' κ. Δημόστ. Νάταρ, μετ' αὐτοῦ, δ'
Ἐκίρτοκος δ' κ. Θεοφίλος Σοφοπλῆ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ δ' Ἐυρώπῃ χάριν ἐμ-
πορικῶν ὑποθέσεων τοῦ δ. παρ' ἡμῶν
γνωστὸς ὑποπλάτης κ. Ν. Κυπριανού.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τῇ πρώτῃ τῆς σήμερον τελεσθῆ-
σεται ἀρχιερατικὴν μνημόσυνον ἐν
τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ναφ' ἐπὶ τῇ ἐ-
πετείῳ τοῦ ἡρώου θανάτου τοῦ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΔ' ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

γοροστατούντων τοῦ Μακαριωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου, τοῦ Πανιερ. Μη-
τροπολ. Πάφου καὶ τοῦ Μ. Προ-
έδρου Κυρηναίας.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ
«ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἀπέψε τῇ 9 π. μ. τελεσθῆσε-
πολιτικὸν μνημόσυνον ἐπὶ τῇ ἐπε-
τείῳ ἡρώου θανάτου τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως ἐν τῷ κατὰστηματι τοῦ
Ἀναγνωστηρίου

«ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Ἐπὶ τῇ 9 π. μ. τελεσθῆσε-
πολιτικὸν μνημόσυνον ἐπὶ τῇ ἐπε-
τείῳ ἡρώου θανάτου τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως ἐν τῷ κατὰστηματι τοῦ
Ἀναγνωστηρίου

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἀύριον περὶ ὥραν 4 π. μ. ὁ δι-
κηγόρος κ. Γ. Χ. Ἰωαννίδης θὰ
διελέξηται γαλλιστί

DE LA POLITESSE

ἐν τῷ κατὰστηματι τοῦ Ἀναγνω-
στηρίου

«ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Ἡ εἰσόδος ἐλευθέρα.

Ἐν Λευκασίᾳ τῇ 29 Μαΐου 1910.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου).

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡμεῖς οἱ ὑπογράφοντες γεωργοὶ τοῦ
χωρίου Περσιτέρως Χρυσόχους δηλοῦ-
μεν διὰ τῆς ἀνεγείρουμένης ἐν θεμελι-
ῳ ἱερῶν Ναὸν τῆς Ζητείας ὅς τις
ἐδωκεν κατ' ἐτος εἰς τοὺς διαφόρους
Ζητείανους γέτους θὰ τὰς προσφέρωμεν
εἰς τὸ τομεῖον τῆς ἐκκλησιαστικῆς πρὸς
ἀνδρομῆν τοῦ ἀνεγείρουμένου ἱεροῦ
Ναοῦ. Ἐπομένῳ παρακαλοῦνται εἰ
διαφοροὶ Ζητείανοι νὰ μὴ ἐλθῶσιν εἰς
ὁ χωρίον μας.

Ἐν Περσιτέρῳ 16/29/5. 1910

(Ἐκ τοῦ ὑπογράφου 29 Γεωργῶν.)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθ' ὅσον ἐκπληρῶν ὀρεξιμένης εὐ-
γνωμοσύνης ἐκπερῶ καὶ δημοσίᾳ τας
εὐχαριστίας μου πρὸς τὸν ἱκανώτατον
χειρουργὸν κ. Γεώργιον Θ. Σταυ-
ρινίδην, ὅστις λίαν ἀριστερῶς δια-
δεξιοτατὴς ἐγγχειρήσεως μετ' ἀπῆλλα-
ζεν ἐν τῇ βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι
σεβάσεως καὶ καλῆς (προσέλευσεως) τὴν
ὅποιαν ἔφερον ἐν γενετῇ.

Ἐν Λευκασίᾳ 25 Μαΐου 1910.

Ἰωάννης Ἀγαπίου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται διὰ τοῦ δοκιμώτατου
Μουσικοδιδάσκαλου Παπαγεωργίου, ἐ-
φημέριος Φινερωμένης, καὶ Χρ. Ρω-
σίου, ἱεροψάλτης Φινερωμένης, ἀνα-
λαμβάνουσιν ἀπὸ κοινῶν διδασκῶ-
σι τοὺς βουλομένους Βυζαντινὴν Μου-
σικὴν.

Οἱ βουλομένοι ἀποταθῆτωσαν πρὸς
τοὺς ἐκτελεστέους.

ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΜΙΧ. Γ. ΔΕΛΛΑ

Χημικὸν Βιομηχανοῦ

ΓΕΝΑΓΡΑ (ΜΕΣΑΟΡΙΑΣ)

Τὸ Σαπωνοποιεῖον τοῦτο διευθυ-
νόμενον ὑπὸ τοῦ χημικοῦ βιομηχανοῦ κ.
Μ. Γ. Δελλὰ ἐτυχε τοῦ πρώτου Βρα-
βεῖου ἐν τῇ τελευταίᾳ Ἐκθέσει ἐν Λευ-
κασίᾳ.

Κατασκευάζει σάπωνας οὐδετέρους
ἀμειγρῆς καὶ ἀνοθεύτους. Ἡ χρῆσις αὐ-
τῶν ἐγενεκεν ἤδη ἐν Μεταορίᾳ καὶ
προτιμᾶται παντός ἄλλου σάπωνος. Μία
δοκιμὴ παρὰ πάντων τῶν κατα-
ναλωτῶν σάπωνος πρέπει νὰ γένη πρὸς
ὑποστήριξιν καὶ προαγωγὴν ἐγγυητοῦ
βιομηχανίας τοῦ εὐέλπιδος.

8-18

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πώλησις οἰκιῶν.

Τὴν 30/12 Ἰουνίου 1910 θὰ
γένη ἡ ἀναβλῆσις πώλησις ὑπὸ
τοῦ ἰδιοκτῆτου Δερβίς Παζὰ τῶν
κατὰ τὴν ἐξδὸν Βικτωρίας δύο οἰ-
κῶν τοῦ, χρησιμευουσῶν ὡς Ἀγ-
γλικῇ Σχολῇ καὶ Οἰκοτροφείῳ τοῦ
Αἰδεσιμ. Νισόχαμ, ἐν τῷ παρὰ τὴν
πλατεῖαν Σερραίου Καφενεῖω.

Ἡ πώλησις καὶ παράδοσις θὰ
γένηται τῇ 11 π. μ. ἐὰν
ἦεν θεωρηθῇ τὸ τίμημα τῆς πω-
λήσεως ἱκανοποιητικόν.

ΚΙΝΙΝΗ ΓΝΩΣΙΑ

Ὁ κ. Ν. Σ. Λυκουριδῆς εἰδοποιεῖ
διελέξε καὶ ἐφέτος Κινινητὴν γησίαν
τοῦ (Howards) (Χόουρ) εἰς φυαλίδι-
αν τῶν γνωστῶν χωρητικότητων καὶ εἰς
διελέξε τῶν 25 οὐγγίων διὰ φαρμακο-
ποιού. Ἐπίσης δὲ καὶ χίππια μετ' ἱ-
χαρίων τῶν 2 καὶ 5 Κόκκων εἰς φυα-
λίδιαν διαφόρων μεγεθῶν.

ΤΥΡΟΣ ΑΓΡΑΦΩΝ καὶ Κεφαλοτύ-
ρι ἐν Ἀθῆναις παρασκευάζο-
μενα κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν τρόπον
ἐν τῷ Τυροκομείῳ Νικ. Ζιννετῇ
Κοκκινῇ πωλοῦνται εἰς τὸ Παντο-
πωλεῖον «Ματσοῦκας» τοῦ κ.
Π. Κ. Πετράκη ἐναντι τῆς ἀγορᾶς
Φινερωμένης ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς
Ὀδοῦ.

ΤΟ ΚΡΗΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Αἱ νεώταται τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις
περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος δημοσι-
οῦνται εἰς τὰς αἰγυπτιακὰς ἐφημερίδας
ἐν αἷς ἐξῆς.

Λοιδίνον, 5 Ἰουνίου. — Ἐν ἐπισ-
τῇ ἀνακοινώσῃ. ἔλαβε δ' ἐν διατηρη-
τῇ προσωρινῇ τῇ ἐν Κρήτῃ καθεστῶς
ἀναβλῆσις τῆς τελικῆς τοῦ λύσεως
ἐν εὐχῇ χρόνῳ.

Παρίσις 5. — Γενομένου Ὑπουργοῦ
καὶ Συμβουλίου ὑπὸ τὴν προεδρείαν
τοῦ κ. Γαλλιέρ, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξω-
τερικῶν κ. Πισσαν, ἐδήλωσεν ὅτι ἐπι-
κρατεῖ πλήρης ὁμοφωνία μετὰ τῶν
Δυνάμεων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἀ-
νατολῆς.

Κων/πολις 5. — Ἡ Τουρκικὴ Κυ-
βέρνησις εἰς ἐντελὲς ἀπαγορευμένη
ἐκ τῆς τροπῆς ἔλαβε τὸ Κρητικὸν
ζήτημα.

Κων/πολις 6. — Χθὲς ἐπρόκειτο νὰ
γένη ἀντιπροσωπεῖον ἐκκλησιαστικῶν τῆς
ἐνεργείας τοῦ Νισοτουρικοῦ Κομιτάτου
τὸ ὅστις ἐμαρτυρῇ κατόπιν παραστά-
σεων τῶν πρεσβυτέρων.

Σμύρνη 6. — Μερίστη Ἑλλὰς κατέγε-
τον τουρκικὸν πλεθυσμὸν 2,000 τουρκοὶ
ἐβελονταὶ παρουσιασθέντες πρὸς τοῦ Διοι-
κητοῦ ἐξηλεκτούμενον ὑπὲρ τοῦ πο-
λέμου κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ρώμη 4. — Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος
ἐστὶς ἐπισκέψῃ εἰς Παρίσις τὸν κ.
Φαλλιέρ καὶ τοὺς ὑπουργοὺς ἀφίκετο

ἐν κόκκινῳ ἐνταύθα. Ἡ ἐπίσκεψις αὕτη
σχετίζεται μετὰ τὸ Κρητικὸν ζήτημα δ-
περ καθίσταται ὅτι καὶ σχεδὸν ἐπικιν-
δυνον, διότι οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Κρήτες
εἰς ἀποφασισμένοι νὰ μὴ παραιτηθῶσι
τῶν δικαιωμάτων τῶν, ἀφ' ἐνός οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Κρήτες
εἰς ἀποφασισμένοι νὰ μὴ παραιτηθῶσι
τῶν δικαιωμάτων τῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ
ἡ Τουρκία εἰς ἀποφασισμένη νὰ ἐπι-
μείνῃ ἐπὶ τῶν κυριαρχικῶν αὐτῆς δι-
καιωμάτων. Αἱ δυνάμεις ἔχουν ἀπο-
φασίσαι νὰ λάβουν μέτρα δραστηρία διὰ
τὴν τήρησιν τῆς εἰρήνης.

Ρώμη 5. — Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλή-
νων ἐπρόκειτο εἰς τὰ Βασιλικά
Ἀνάκτορα. Κατὰ τὴν μετάβασιν τοῦ
εἰς τὸ Κυρηνάιον ὑπεδέχθησαν τὴν Α.
Μ. εἰς τὰ προύλακα ὁ Βασιλεὺς Βί-
κτωρ Ἐμμανουὴλ μετὰ τῆς Βασιλίσ-
σης Ἑλένης.

ΑΛΒΑΝΙΚΑ

Ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν καταληφθέντων
διαμερισμάτων τῆς Νοτίου καὶ Κεν-
τρικῆς Ἀλβανίας ἐξελικούσθαι.

Ἰσχυρὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα
περικυκλώσαν τὰ χωρία καὶ προσκα-
λοῦν τοὺς χωρικοὺς εἰς τὴν πλατεῖαν
τοῦ χωρίου, ὅπου ἀξιωματικὸς ὀμιλῶν
ἀλβανιστὴ δηλοῖ εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἐν-
τός 24 ὥρων δὲν παραδώσωσι τὰ ὅπλα
θὰ καύσῃ τὸ χωρίον. Οἱ παρακολου-
θοῦντες κήρυκες ἐπαναλαμβάνουν τοὺς
λόγους τοῦ ἀξιωματικοῦ ὁλόκληρον τὴν
ἡμέραν.

Οἱ πονηροὶ Ἀλβανοὶ παραδίδουν με-
ρικὰ ὅπλα παλαιὰ, ἐνὼ τὰ καινούργια,
ἃ ἔχουν τοιαῦτα κρύπτουν ὑπὸ τὴν
γῆν. Ἐὰν δὲν ἔχουν τότε ἀρνοῦνται
καὶ ἐπακολουθοῦν μικροσυμφοραῖς. Τὰ
περισσότερα ἐκ τῶν παραδοθέντων ὅ-
πλων εἰς αὐτῶν κατεστράφησαν καὶ
πολλὰ λόφρα τῶν Ἀλβανῶν προγοι-
νὰ ἀσπαγента κατὰ τὸ 1821 ἀπὸ τοῦς
Ἑλλήνας ἐπαναστάτας.

Εἰς τὸ διαμέρισμα Διάκοβας ἐξακο-
λοῦνται αἱ συμπλοκαὶ μετὰ σφοδρότη-
τος, εἰς αὐτὰς δὲ λαμβάνουν μέρος καὶ
τὰ γυναικῶν παῖδα. Οἱ Τούρκοι ὑπέρταν-
ται μεγάλας ἀπωλείας. Καθημερινῶς
μεταφέρονται ἐνταῦθα πολλοὶ τραυμα-
ταί.

Πρὸς βορρᾶν τῆς Τσερναλῶδας συνε-
κροτήθη λυσσαδὴς μάχη κατ' ἣν ὁ
στρατὸς μετεχειρήθη καὶ περὶ ὁλοκλή-
ρου. Οἱ κρότοι τῶν κανονοβολιῶν ἡ-
κούοντο εἰς τὰ Σκόπια. Τὸ ἀποτέλε-
σμα παραμένει ἀγνωστον.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Σκοπίων διήλθε διὰ
τῶν Σερβικῶν συνόρων ὁ Ἀλβανὸς
πρίγκιψ Γκιλας Καστριώτης ἀπόγονος
τοῦ Σκεντέρ μπεη μνηστῆρ τοῦ Ἀλ-
βανικοῦ θρόνου. Οὗτος ἐπὶ ἡμέρας πα-
ρέμειναι εἰς τὸν Νίον τῆς Σερβίας, συν-
οδεύεται δὲ ὑπὸ δύο ἀξιωματικῶν Ἰσπα-
νῶν τοῦ ἐνὸς στρατηγοῦ καὶ τοῦ ἑτέρου
ταγματάρχου καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν
Διάκοβαν ὅπως τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν
ἐπαναστατῶν.

Λέγεται διὰ φέρεται μετ' αὐτοῦ πολ-
λὰ χρήματα, ἵνα δι' αὐτῶν ἐνισχύσῃ
τοῦ ἐπαναστάτας. Ὁ Μαχμουτ Σε-
φικὲτ πασσᾶς ἔγραψε τὴν ἐλευσιν τοῦ
Καστριώτου ἐλπίζει δὲ ὡς τηλεγραφεῖ
νὰ συλλάβῃ αὐτὸν κατὰ τὴν κατάληψιν
τῆς Διάκοβας.

Τα ὑποταχθέντα μέρη Γκιλάν καὶ
Πρισρένη, ἤρχισαν νὰ δεικνύουν σημεῖα
νέας ἐξέγερσεως.

Ὁ Μαχμουτ Σεφικὲτ πασσᾶς προλα-
βὼν διέταξε τὴν σύλληψιν τῶν προκρί-
των τοῦ Γκιλάν, τοῦ Δημάρχου Σι-
δαχᾶ, τοῦ Μουσταφᾶ Σουλταϊμάν καὶ
τοῦ Σιτρίκ, εἰς τὴν ἀσκήσασθαι εἰς
Φιρτζέδικ ὅπως δικασθῶν ὑπὸ τοῦ
Στρατοδικείου.

Πολλοὶ χωρικοὶ τῶν διαμερισμάτων
Βελιόσεστρίου καὶ Πριστινῆς ἀρνοῦνται
νὰ παραδώσιν τὰ ὅπλα ὑποκινούμενοι
ὑπὸ τῶν προκρίτων, τριάντα τῶν ὁ-
ποίων συνελήφθησαν.